

ŽELEZAR

JESENICE, 15. MAJA
3. ŠTEVILKA I. LETNIK

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

Tudi železarji smo ponesli voščila svojemu dragemu Titu za 67. rojstni dan

Dante Jasnić

6900 nas bo dovolj!

V prvi številki našega štirinajst dnevnika je tov. France Gašperim načel vprašanje števila zaposlenih v našem podjetju. Iz števil, ki jih je navedel, je bilo razvidno, da nas je v lanskem letu bilo v podjetju v povprečju za celo leto 6203 delavcev in 685 uslužbencev, skupaj 6888 zaposlenih. Stanje 31. decembra 1958 je bilo 6187 delavcev in 714 uslužbencev, skupno 6901. Ta številka nam je znana kot zgornja meja, katero nam je določil Okrajni zbor proizvajalcev. O tej številki je bilo v podjetju in izven njega že mnogo razprav. V podjetju smo se čutili prizadeti, slišale so se pripombe, da bo imela ukrep negativne posledice pri izvršitvi proizvodnih nalog podjetja ter da je nemogoče veljavni normativ 6653 delavcev in 774 uslužbencev, skupaj 7427 zaposlenih znižati na maksimalno odredeno mejo.

Uprava podjetja je v dneh 13. in 14. 4. pregledala in analizirala dosedanje normativ skupno s predstavniki obratov — šefi grup, obratovodji, zastopniki sindikata ter člani Centralnega delavskega sve-

ta. Rezultati te analize kažejo, da bo znašal naš novi normativ v novem tarifnem pravilniku po sedanjih grobih računih nekaj nad 6900 zaposlenih. Ta številka se je zelo približala oni, ki nam je bila postavljena kot zgornja meja.

Zanimivo je, da pri urejanju normativa niso obrati skoraj nikjer reducirali ljudi neposredno v proizvodnji, temveč so bila prizadeta nezasedena delovna mesta, nepotrebna delovna mesta, prikrita rezerve, kakor tudi IV. izmena.

Ker so se pojavile v podjetju govorice, da so tu predvsem prizadeti proizvodni obrati in da bodo morali reducirati obstoječo delovno silo, moram resnici na ljubo zapisati, da te govorice niso resnične, ker je trenutno stanje v proizvodnih obratih tako, da jim manjka delovne sile, da bi izpopolnili predvideni, čeprav znižani normativ. V vsem podjetju nam trenutno manjka 130 delavcev, da bi dosegli maksimalno mejo normativa, ki nam je odredjena. Torej ni bojazni, da bi moralo podjetje zaradi znižanja normativa delovne

Rado Torkar

Kako bomo tekmovali?

Komisija za izvedbo medobratnega tekmovanja je izdelala predlog o načinu izračuna ocenjevanja, ki se glasi:

(povečanje storilnosti v kg/h na moža vsak % = 10 točk + zmanjšanje nerogod za 3 dni 1 točka + vsak predlog za racionalizacijo 5 točk + izkoriščanje obratnega časa 1 % = 10 točk + red in čistoča 20 točk + bolovanje 3 dni 1 točka) = rezultat dela obrata v tistem mesecu.

Pripomba: Vzdrževalni obrati nimajo možnosti obračunavanja storilnosti v kg/h, zato bomo tu upoštevali povečanje vrednosti njihove proizvodnje v din/uro.

Iz te formule bo lahko vsak obrat sam izračunal, kakšno število točk bo dosegel, poleg tega pa je v izračunu tudi nakazano, kako doseči še boljše rezultate in s tem pogoje za čim uspešnejši plasman v celotnem medobratnem tekmovanju. Prav tako je iz formule podana tudi možnost vsakemu posameznemu članu našega kolektiva, da ugotavlja šibke točke našega dela ter da v celoti bolje izkoristi možnost, ki jih imamo za uspešno izvršitev dela.

Komisija je napravila izračun, kateri obrat bi v januarju 1959 dosegel prvo mesto v Železarni, če bi že tekmovali. Rezultat je pokazal, da je bil formalno najboljši obrat žičarna, za februar 1959 pa bi prvo mesto dosegla hladna valjarna, če bi bilo tekmovanje že v teku.

Ker pa imajo vsi obrati enake možnosti pri zbiranju točk, pozivamo celotni kolektiv Železarne, da že z majem resnično prične s

tekmovanjem, ki naj se pokaže v večjem osebnem prizadevanju vsakega posameznika pri delu, boljši organizaciji dela; skratka, upoštevanju posameznih faktorjev, ki so zapopadeni v tekmovanju. V ta namen je potrebno, da tudi sindikalni odbori ukredujejo vse potrebno, da bo tekmovanje čim bolj razgibano.

Tekmovanje naj bo stalen način našega dela!

Priznanje najboljšim

Odlikovali smo 88 delavcev - najboljših članov kolektiva

Za praznik dela 1. maj je predsednik republike odlikoval najzaslužnejše delavce iz naših delovnih kolektivov.

Tudi naš delovni kolektiv je dobil letos veliko priznanje za napore, ki jih vloga za gospodarski napredek naše skupnosti. V četrtek, dne 30. aprila ob 17. uri se je zbralo v zgornjih prostorih tovarniške Kazine 89 odlikovancev s predstavniki uprave podjetja in družbeno političnih organizacij.

Predsednik ObLO tovariš France Treven je odlikovancem čestital s krajšim nagovorom, dalje glavni direktor tov. ing. Hafner, predsednik Delavskega sveta tov. Gašperin in sekretar TK ZKS tov. Štefan Nemec. Odlikovancem pa je spregovoril tudi naš stari bivši sodelavec in znani revolucionar tov. Janez Mlakar. Besede vseh govornikov so bile tople in borbene. Odlikovancem so želeli še nadaljnjih uspehov v proizvodnji, za dobro naše skupnosti, osebnega zadovoljstva in vso srečo v življenju. Čestitke so bile zaključene vsem odlikovancem s čestitko k 1. maju.

Odlikovanja je podelil predsednik ObLO tov. Treven. Glavni direktor tov. ing. Hafner je vsakega delavca nagradil s knjigo »Bili smo v Španiji« ali pa s knjigo »Pod Mežakljo in Karavankami so se uprli« in jubilejno značko Železarne. Sekretar Občinskega komiteja ZKS tov. Saksida pa je vsakemu

odlikovancu dal pomembno priznanje: jubilejni partijski znak.

Podeljenih je bilo 18 redov dela III. stopnje in 71 medalj dela. Največ je bilo odlikovanih v Valjarni Javornik I — 8, v Martinarni 7, v Prometu in Predelovalnih obratih 5, Visoke peči, Javornik III, Javornik II, Šamotarna, Livarni in Mehanična delavnica 4 itd.

Odlikovani so bili stari in zaslužni delavci-jubilanti dela, borci NOV, španski dobrovoljec, družbeno politični, kulturno prosvetni in telesno vzgojni delavci. Skupno je bilo do sedaj odlikovanih 308 naših sodelavcev, kar pomeni, da ima vsak 22. zaposlen odlikovanje dela.

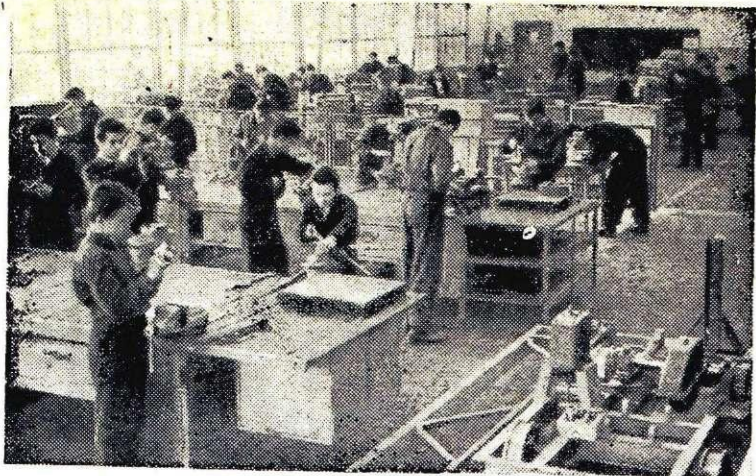
Večer je potekal v prijetnem razgovoru in razpoloženju. Nekateri odlikovanci so prišli na podelitev odlikovanj z dela. Ko pa so prejeli odlikovanje, niso dolgo zdržali; vrnili so se na delo k peči, k stroju, valjavski progi. To so njihovi dobri, stari prijatelji. Ti primeri so še en prepričljiv dokaz, da bodo odlikovanje nosili naši najboljši sodelavci. Prav pa je, če se na teh svetlih primerih učijo in jih posnema naša mladina in vsi naši sodelavci sploh.

To priznanje predsednika republike našemu kolektivu pa je nov laborjev list k našim uspehom v jubilejnem letu, ko praznujemo 40 letnico KPJ in 90 letnico Železarne.

VIKTOR BRUN

BORCEM IN AKTIVISTOM NOV TER CELOTNEMU KOLEKTIVU ČESTITAMO OB 14. OBLETNICI ZMAGE DELOVNEGA LJUDSTVA NAD FAŠIZMOM!

Uredništvo

Tako vzgajamo mlad strokovni kader v naši Metalurški industrijski šoli

Rok Globočnik

Usmerjajmo mladino v poklice!

Ko se je še 70% prebivalstva v naši državi ukvarjalo s kmetijstvom ali vsaj živelo od njega, res ni bilo razlogov, da bi presojali izbiri poklica pri neznatnem številu mladih ljudi, ki so dejansko imeli kaj izbirati, kot nekaj resnejšega, kot problem, tako rekoč splošnega pomena. Toda danes, ko deset in deset tisoč mladih ljudi opušča že stoletja utrta pota in lahko izbira med nekaj deset tisoči že registriranimi poklici v gospodarstvu — mar bi mogel biti kdo danes tako ravnodušen glede prihodnosti nove generacije in tako neprizadet glede prihodnosti svoje domovine pa trdit, da lahko ostane vse, kar se tiče izbire poklica, pri starem? Ne vemo, ali bo pomembnost tega vprašanja bolj poudarjena, če spomnimo na to, da preživi človek v poklicnem delu dobro polovico svojega življenja, ali pa če opomnimo, da pri teh, ki prihajajo, ne bosta imeli pri vprašanih, tihočih se njihovega osebnega življenja, stihaja in naključje nobene besede več, ali pa če povemo, da je od pravilne izbire poklica odvisno, ali bo človek zadovoljen pri delu ali ne, in ali se bo pri delu zavzel. Od tega je spet odvisna delovna storilnost, racionalizacija, izboljšanje življenjskega standarda in napredek skupnosti. Ni treba posebej preračunavati, kje je škoda večja, v osebnem in zasebnem življenju posameznika, ali v pogledu družbenih koristi, če mladi ljudje, nezadovoljni z izbiro, opustijo poklic, ki v njem nimajo uspehov in si poiščejo novega. Vendar ni nujno, da se pokaže napaka samo v nevskladenosti želja in zmožnosti posameznika, temveč tudi v tem, da se mladina ne odloča za poklic v skladu z družbenimi potrebami. Gre zares za resne osebnostne, moralne in kulturne interese ljudi kot posameznikov, prav tako pa tudi za splošne gospodarsko-družbene interese naše mlade socialistične skupnosti. In zato ni nič čudnega, da so se naša družbeno-gospodarska politična vodstva začela zmerom bolj zavedati, da je treba izpopolnjevati službo za poklicno usmerjanje. To se je pokazalo že v naši novi delavski zakonodaji. Da bi si zagotovili potrebne strokovne kadre, določa zakon o delovnih razmerjih (153. člen), naj bo služba za poklicno usmerjanje strokovna pomoč posameznikom, ko si izbirajo poklic, upoštevajo pa naj nagnjenosti ter potrebe gospodarstva. Splošni zakon o šolstvu (94. člen) navaja šole k sodelovanju z ustanovami za poklicno usmerjanje, da bi tako skupaj pomagali staršem in učencem. Spremljali naj bi razvoj učencev, starše pa seznanjali z značajem in delovnimi pogoji v posameznih vrstah šol, oziroma v posameznih poklicih. V industrijsko razvitih krajih je poklicno usmerjanje že tradicija, vendar tam bazira na tehnokratski osnovi. Pri nas pa je ta dejavnost še mlada in v razvoju, in to z družbeno samoupravo. Vestna

služba za poklicno usmerjanje se mora opirati na sintezo individualno-psiholoških, šolskih, medicinskih, socialnih, ekonomskih in drugih elementov. Ne gre toliko za število kadrov, ki jih potrebujemo, kakor za njih kvaliteto in socialno izobrazbo; in takih imamo še malo. Izučiti te kadre je resna družbena naloga. Šola se mora pri svojem delu opirati tudi na druge izvenšolske faktorje, na okrajno ali občinsko komisijo za poklicno usmerjanje, na referenta za poklicno usmerjanje, ki ga imamo tudi pri naši občinski posredovalnici za delo ter na poklicno svetovalnico, ki kot samostojna proračunska ustanova dela od 1. januarja letos pri posredovalnici za delo Občinskega ljudskega odbora Jesenice, ki jo vodi za sedaj še honorarno psiholog tov. Andrej Dolinar. Poklicna svetovalnica, ustanovljena 1. januarja letos pri Posredovalnici za delo Občinskega ljudskega odbora Jesenice zajema v svoj delokrog še občini Bled in Bohinjski. Klient za poklicni svet naj pride do referenta za poklicno usmerjanje, ki ima svoje prosto-

Priročnik o Železarni morda že letos

Če bo vse prav, bo še letos izšel poseben priročnik o naši železarni. Namenjen bo predvsem našim novim delavcem, ki šele nastopajo službo v našem podjetju. In ti bodo našli v priročniku vrsto koristnih in zanimivih podatkov o železarni, o njenem zgodovinskem razvoju in proizvodnji posameznih obratov. V posebnih poglavjih bodo informacije o delavskem samoupravljanju, o naših pravilnikih in o vsem, kar mora zvedeti novi sodelavec, če hočemo, da se bo čimprej vključil v življenje in delo kolektiva.

Pri nas se ob sprejemanju novih delavcev čuti potreba proizvodnje, da novi sodelavci čimprej zasedejo svoja delovna mesta. Zato tudi dostikrat pozabljamo na čisto človeško plat samega sprejema. Nimamo časa misliti na to, da bi novi sodelavec morda rad slišal kaj o podjetju, kjer bo delal, kakor tudi o kraju, kjer se bo odslej odvijalo njegovo življenje. In tako uvedemo delavca v njegov obrat takoj potem, ko prejme nekaj najbolj nujnih nasvetov in informacij. Nujno je, da delavec potem sam išče nadaljnje informacije kakor ve in zna, in da traja včasih tudi precej časa, preden se v novi situaciji dokončno znajde.

Novi priročnik pa ima namen s svojimi informacijami pomagati ravno novincu prebroditi težave, na katere naleti v prvih dneh zaposlitve, ko se še ni dovolj orientiral niti v podjetju niti po Jesenicah.

Srečko Jagodic

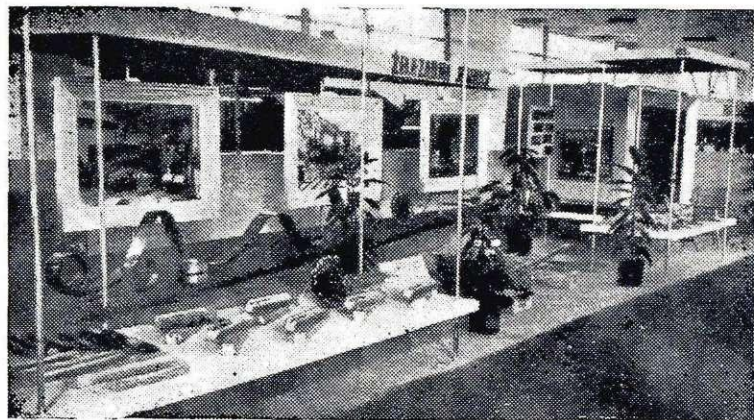
Razstavljali smo v Zagrebu

V cilju prikazati naše proizvode ne samo ozkemu krogu kupcev, temveč tudi široki množici, se udeležujemo raznih razstav, sejmov in velesejmov v naši deželi in mednarodnih velesejmov v tujememstvu. Ena izmed takih prireditvev je tudi vsakoletni pomladanski mednarodni velesejem v Zagrebu. Letošnji pomladanski mednarodni Zagrebški velesejem od 3. do 12. aprila je imel poseben značaj, z ozirom na 50-letnico svojega ob-

stoja. Poleg tega pa je ta prireditev imela še eno posebnost v tem, da je bil dan poudarek robi za široko potrošnjo. Samo kratek pregled po velesejemskem prostoru vam je nudil izbiro od šivalnih igel — izdelkov tovarne igel Kobarid, do najmodnejšega hladilnika, izdelka tovarne »Motor« Šk. Loka. Ogromen in hiter napredek naše industrije, ne samo po sortimentu, temveč tudi po kvalitetni izdelavi artiklov za široko potrošnjo, se je odražal na vsakem koraku. Pri vsem tem se vprašamo, kaj razstavlja in nudi naše podjetje za široko potrošnjo? Samo pol ure postanka na našem razstavnem prostoru vam da odgovor: na tisoče vprašanj, kako in kje bi se nabavile pohištvene vzmeti, pocinkane cevi in žičniki. Te obi-

skovalce niso motili luksuzni testenci, radioaparati, televizijski aparati in hladilniki — njihov pogled je ostal na pohištvenih vzmeteh in pocinkanih ceveh — želijo si najosnovnejše — posteljo in vodovod, pri tem pa nehoti pogledajo in si zabeležijo ime proizvajalcev »Železarna Jesenice«.

Med temi stotisoči opazi, toda zelo redko, tudi jeseniškega meščana, med njimi dva občinska očeta. Ustavita se z živim zanimanjem na razstavnem prostoru zapadno-nemške firme »Hoffman« iz Kölna, ki je razstavljala in demonstrirala moderne stroje za likanje in kemično čiščenje perila in oblek. Že sem videl uslužnostni servis z modernimi stroji na Jesenicah — toda drugi dam, k vprašam, koliko so prodali na Je-

Tak je bil naš paviljon v Zagrebu

pri vseh metodah današnje psihologije le ne moremo storiti za posameznika več, kot dati mu nasvet. Odločitev ostane še zmeraj v njegovih rokah, v rokah učenca ter njegovih staršev. V mesecu poklicnega usmerjanja, ki ga je organizirala republiška uprava za delo, to je v času od 15. aprila do 15. maja, naj družbeno-politične organizacije, predvsem sindikati, mladinske organizacije, društva prijateljev mladine, skupno s šolami in gospodarskimi organizacijami delajo za seznanjanje s poklici, njihovimi problemi, za vključevanje v uk, za boljše rast naše socialistične generacije in skupnosti.

Jesenice, dobim odgovor, da nič. Teh dveh obiskovalcev niso motile pohištvene vzmeti in pocinkane cevi, njihov pogled in želja je ostala na modernih strojih za likanje in kemično čiščenje perila in oblek. Verjetno sta zabeležila ime proizvajalca »Hoffman«, Köln.

Mimohod stotisočev obiskovalcev iz vseh republik teče mimo razstavnih predmetov; manjka pa med temi obiskovalci ekskurzija Železarne Jesenice. Ta bi lahko zabeležila: Tudi drugi so v stanju nuditi kvalitetne proizvode.

Ekonomski propagandni stroj, ki je v prodaji isto kot stroj v proizvodnji — stroj, ki proizvaja kupce, izvršuje dane naloge.

Tone Pintar

Nov upravni odbor pred odgovornimi nalogami

S podaljšanjem mandatne dobe delavskih svetov od enega na dve leti ni bila podaljšana doba upravnim odborom. Kot doslej se morajo tudi upravni odbori letos menjati. Rok izvolitev novih upravnih odborov je bil do 30. aprila. S tem v zvezi je tudi DS Železarne Jesenice dne 27. 4. 1959 na

TONE DOLENC, dosedanji predsednik UO

svojem XII. rednem zasedanju izvolil nov UO našega podjetja. Dosedanji upravni odbor podjetja je že predal dolžnosti novemu. Od dosedanjih članov UO so bili v novega ponovno izvoljeni štirje člani in to: Anton Pintar, Jože Vilman, Jože Bergant in Pavel Lotrič. Trije člani dosedanjega UO, med njimi tudi dosedanji predsednik tov. Tone Dolenc in še Karel Pogačar ter Tomaž Dolenc niso mogli več kandidirati, ker so že dve leti zapovrstjo v UO in po zakonu nimajo več pravice biti člani UO.

Delavski svet Železarne Jesenice je letos prvič izbral člane UO tudi izven članov DS. Tako je letos kandidiral v nov UO en član kolektiva, ki ni v DS. Zakon o delavskem upravljanju omogoča, da je član UO lahko sleherni član kolektiva, ne oziraje se na to, ali je v DS ali ne.

Nov UO Železarne Jesenice je sestavljen iz naslednjih članov:

Tone Pintar — elektro-delavnica, Jože Vilman — jeklovlek, Bergant Jože — Javornik — težka progla, Pavel Lotrič — mehanična delavnica Jesenice, Janko Smolej — valjarna 2400, Jure Antič — marti-

narna, Anton Šaleka — predelovalni obrati, Rado Golba — plavž, Drago Košir — transportni oddelek, Karba ing. Avgust — martinarna in ing. Matevž Hafner, glavni direktor, ki je član UO avtomatično po svoji službeni dolžnosti.

Nevoizvoljeni UO čakajo v bodoče velike in odgovorne naloge. Predvsem je letos v ospredju sprememba organizacijske strukture podjetja, povečanje produktivnosti dela, večji premik v kvalitetnejšo proizvodnjo, organizacija obratnih delavskih svetov in uveljavitev njih nadležnosti ter odgovornosti. Vse te naloge poleg tekočih niso majhne, zato želimo, da bi novi UO uspešno in v celoti opravičil zupanje, katero mu je izkazal CDS ob izvolitvi, preko CGF pa naš celotni delovni kolektiv.

Obvestilo

Občinski odbor SZDL Jesenice išče primernega hišnika, ki je poročen in brez otrok. Stanovanje je zagotovljeno. Interesenti naj se osebno zgledajo pri Občinskem odboru SZDL Jesenice.

Prijetno je v gospodinjstvem tečaju

Andrej Dolinar

Avtoriteta

Gotovo je nepotrebno razpravljati o tem, ali je vodilnemu človeku potrebna avtoriteta ali ne! Kakor hitro je kdo na položaju vodilne osebe, ima že zaradi tega večjo ali manjšo avtoriteto ter tudi stremi za tem, da si jo pridobi, bodisi na tak ali drugačen način. Sam položaj vodilnega človeka ali človeka, ki mora delati z ljudmi, ga sili k temu. Zato jo lahko opredelimo:

Avtoriteta je eden od osnovnih predpogojev, ki so potrebni za uspešno vodenje ljudi, vzgojo in urejeno življenje v človeški skupnosti. Brez nje ne more obstajati družina, šola, vojska, podjetje, niti državna oblast ter brez nje ne uspeva ničesar v človeški družbi.

Kakšne oblike avtoritete poznamo v življenju?

Imamo dve obliki avtoritete in to pravo in navidezno, ali kot jih tudi drugače imenujemo, notranjo in zunanjo.

Ljudje, ki težko razlikujejo pravo samozavest od navidezne, pogosto zamenjujejo obliki avtoritete in običajno ne uvidijo, da ljudje pogostokrat z avtoritativnim ponašanjem samo skušajo prikriti svoj občutek negotovosti.

Prava notranja avtoriteta je osnovana na čustveni urejenosti, spoštovanju, zaupanju, znanju, zanesljivosti, samodisciplini, samokritiki in podobnih lastnostih značaja in se ne da pridobiti z nobenimi triki ali pa celo izsiliti. Stoji se v tem, da podrejeni, vodeni ali otrok občuti zaupanje do svojega predstojnika, da ga ceni, ima rad in ga spoštuje, ter se zato tudi z zaupanjem prepušča njegovemu vodstvu in sprejema njegove zahteve in nasvete.

Navidezna (zunanja), avtoriteta pa temelji samo na nestvarnih zunanjih učinkih, samoljubju, oblastilnosti, zastraševanju in sili. Kadar si zato vodilna oseba, nadrejeni ali vzgojitelj ne zna zagotoviti zaupanja podrejenih, tedaj običajno poskuša rešiti svoj ugled z različnimi nepravilnimi ravnanji, ukrepi, s katerimi človeku (odraslemu ali otroku) vlija strah. Tako ravnanja imenujemo z enim imenom »avtoritativna ravnanja«, ki pa nimajo s pravo avtoriteto nič skupnega.

Kako lahko ločimo pravo (notranjo) avtoriteto od navidezne (zunanje)?

Razlika med pravo in navidezno avtoriteto nam postane takoj jasnejša, če primerjamo ugled mirnega strokovnjaka in bahatega diletanta, ki se samo dela važnega; ugled resnega in strogega učitelja vedno pripravljenega za pomoč, pa slabega pedagoga; spoštovanje podrejenih (otrok) pred nadrejenimi (starši), od katerih so se mnogo naučili in pred nadrejenimi (starši), ki jim glede važnih problemov ne znajo prav svetovati in jih poučiti. Visok položaj ali funkcija nikomur ne zagotavlja prave avtoritete, če je človek ne zasluži in si je ne pridobi s svojimi lastnostmi značaja in uspešno samovzgojo.

Ponašanje nadrejenega z nepravo...

Njegova samozavest je samo navidezna. Neredko se zadovolji z grobo domišljijo svoje premoči. Rad se kaže, da vse zna, nepogrešljivega, vedno o vsem, tudi najmanjših stvarih poučenega. Njemu laska, če se ga podrejeni boje. V svoji nepoučenosti istoveti strah in spoštovanje, ker ne ve, da vključuje občutek strahu stalno prizvok nezaupanja, ta pa je gotovo znak pomanjkanja zdrave avtoritete. Nima rad kritičnih mislecev, ker ga spregledajo. Njegove metode ravnanja so polne strogih zapovedi, prepovedi, groženj in kazni. Pogosto je iz principa strog, trd, nepopustljiv, nepristopen ter se izogiba vsaki zaupljivosti, ker misli, da s tem povečuje in vzdržuje prestiž. Dostopen je za intrige. Moti ga sloga podrejenih, ker se boji, da bi lahko spregledali njegove slabosti. Ideal takih nadrejenih je absolutna poslušnost podrejenih, ki naj samo takrat samostojno mislijo in to samo toliko, kolikor nadrejeni želi in jim trenutno dovoljuje. Vse uspehe podrejenih prikazuje kot svoje uspehe, krivdo o neuspehih pa vedno pripiše drugim, ker misli sam o sebi, da je nezmotljiv. Od drugih zahteva popolno iskrenost, sam pa nima poguma, da bi priznal svoje napake in zmote.

...in pravo avtoriteto

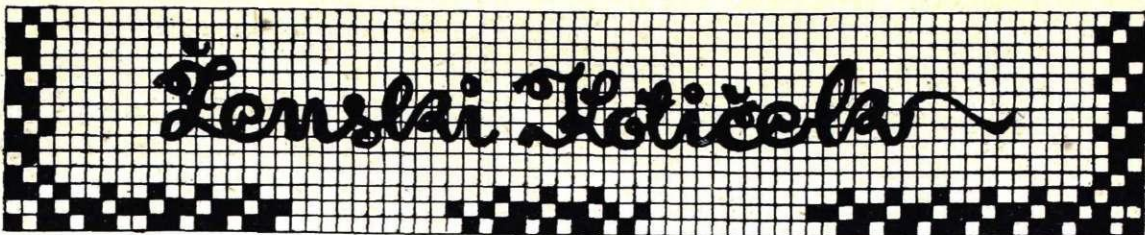
Človek s pravo avtoriteto vzdržuje nje trajnost brez kakšnega posebnega truda. Vedno je pripravljen prevzeti polno odgovornost za svoj način ravnanja. V ravnanju z ljudmi je iznajdljiv in zna človeku pomagati, kadarkoli se ta znajde pred kakšnimi resnimi težavami. Zna pravilno ocenjevati značaj drugih ljudi in ga zanima vse, s čimer se kdo od njegovih podrejenih ukvarja, kako on sam in tudi drugo okolje vpliva nanje. To ne dosega samo z uspešno samovzgojo, z razširjanjem in poglajbljanjem vsestranskega znanja, temveč tudi s priznavanjem lastnih pomanjkljivosti in zavzemanjem pravičnega odnosa do njih. Ve, da hlinjenje znanja manjša avtoriteto in da podrejeni prej ali slej vsekakor spregledajo slabosti nadrejenih, posebno pa njih negotovost, čustveno neurejenost in strah.

Zaključek

Dober vodja želi imeti pravo avtoriteto, vedoč, da je to predpogoj za pravilno vodenje ljudi. — Stremi za tem, da stalno razvija one poteze značaja, ki mu jo omogočajo pridobiti in vzdrževati.

Novice

- vseljena bodo prva stanovanja osmorčkov pod Mežakljo (24 stanovanj),
- konec aprila se je začelo z gradnjo trgovskega lokala na Javorniku (Borovljah),
- te dni se začena glavna montaža proge za pokositrenje travnikov v predelovalnih obratih,

Franja Tržan

Čemu gospodinjski tečaji?

V zadnjih letih mnogo slišimo in čitamo o gospodinjstvom pospeševalni službi, ki jo v vseh republikah naše države vodijo Zavodi za napredek gospodinjstva. Kaj razumemo pod gospodinjstvom pospeševalno službo? To je vsa tista dejavnost, ki prinaša v privatna kakor tudi v kolektivna gospodinjstva sodobno in napredno znanje iz vseh gospodarskih področij, skrbi za boljše ekonomiko v gospodinjstvu, pomaga k podružabljenju nekaterih gospodinskih del tako, da jih prepušča komunalni servisni službi.

Ker smatramo gospodinjstvo v sklopu celotnega gospodarstva kot njegov potrošni del, moramo spričo vedno večje proizvodnosti vseh panog našega gospodarstva skrbeti tudi za razvijanje gospodinjstva, saj predstavlja eno izmed najvažnejših gospodarskih in družbenih potreb. Skrb za ta razvoj so neposredno prevzeli Centralni zavodi za napredek gospodinjstva, ki prek Okrajnih zavodov za pospeševanje gospodinjstva in Občinskih gospodinskih centrov razvijajo najširšo gospodinjstvom pospeševalno službo. Kako je s to službo na Jesenicah?

Pred dobrim letom je na pobudo Obč. Zveze ženskih društev in Okrajnega Zavoda za napredek gospodinjstva OLO Jesenice izdal odlok o ustanovitvi Gospodinskega centra, ki naj bi skrbel za gospodinjstvom pospeševalno službo v naši občini. Mnogo je bilo začetnih težav, ki jih je bilo treba prebroditi, posebno še, ker Gospodinski center nima lastnih prostorov, ampak le gostuje v prostorišolske mlečne kuhinje osemletke »Prežihov Voranc«. Na izredno željo žena, zlasti pa deklet, je Gospodinski center priredil več gospodinskih tečajev in to tri popoldanske šesttedenske in štiri večerne (dva sta še v teku), ki trajajo 12 tednov. Skupno je obiskalo tečaje 92 žena, od tega 57 samo delavk in uslužbenk Železarn. — Število pa bi bilo gotovo večje, če bi Gospodinski center imel odgovarjajoče prostore, saj je zanimanje za tovrstne in še druge tečaje izredno veliko. Iz tega lahko sklepamo, da je tudi naša delavka željna znanja o sodobnem gospodinjstvu, ki ga vsa medvojna in povojna leta ni mogla nikjer pridobiti. Z uvedbo gospodinskega pouka na vseh osemletkah pa bo že osnovnošolska mladina seznanjena z gospodinjstvom.

Kakšno znanje so pridobile žene na tečajih, ki jih prireja Gospodinski center?

V prvem delu vsakega tečaja so se žene seznanjale s teorijo prehrane, v drugem delu pa z gospodinjstvom. Teorija prehrane je obravnavala hranilne snovi, sestavine zdrave prehrane, kalorije, prehrabene skupine kot pomoč pri sestavi jedilnikov, prehrana preko dneva, posamezni obroki, način pripravljanja hrane, spoznavanje posameznih živil itd. V gospodinskem delu pa so se tečajnice seznanjale s tem, kako se ureja dom, pripravlja miza, servira jedi in pijače, spoznavanje namizne posode in pribora, s preračunavanjem jedilnikov, gospodinskimi knjigovodstvom, o pranju in likanju, čiščenju oblačil, higienskem nakupovanju živil, o razdelitvi dela med vse družinske članke, ureditev sodobne kuhinje, kako si olajšamo delo v gospodinjstvu itd. Poleg tega je vsak tečaj praktično pripravil nad 20 jedilnikov.

Preko vse letne sezone in pozno v jesen pa je Gospodinski center prikazoval in pomagal pri pripravljanju in konzerviranju sadja in sadetev v sadne sokove, mezge, kompote in podobno. Te konzervirane tečaje je obiskalo 234 žena, predelalo pa se je 2098 litrov sokov in mezg. Tudi letos bo Gospodinski center in to že s 1. julijem pričel s tečaji za konzerviranje.

Delo Gospodinskega centra pa se odvija tudi na drugih področjih. Pod njegovim nadzorstvom so šolske mlečne kuhinje in pripravljanje malic v teh kuhinjah. Dalje skrbi za ustanavljanje šolskih kuhinj, za ustanavljanje servisne službe, daje najrazličnejše nasvete, razširja literaturo o sodobnem gospodinjstvu, brošure o vseh vrstah dietne prehrane itd.

Če bi pisala o načrtih Gospodinskega centra, so ti zelo obsejni in ne zadevajo izključno razvijanja naprednejšega, smotnejšega, individualnega gospodinjstva, temveč posegajo na področje kolektivnih gospodinjstev, menz, obratov družbene prehrane, na področje zdravstvenega prosvetljevanja žena, kot so hišna nega bolnika, kontracepcija, izobraževanje nosečnic in podobno. Mislim, da bi delavci socialne, zdravstvene in gospodarske dejavnosti morali najtesneje sodelovati z Gospodinskim centrom, kadar se rešuje ena od omenjenih potreb, ali odstranjuje družbeni problem, ki zadeva v prvi vrsti žene, največ zaposlene žene. Kaj je bilo do sedaj storjenega za razbremenitev zaposlenih žene na Jesenicah in kaj še bo, se lahko pogovorimo prihodnjič.

STANOVANJA

Kako bomo v bodoče reševali stanovanjsko vprašanje?

Hitri razvoj industrializacije in razvoj mest pospešuje stanovanjsko stisko. To čuti tudi drugod po svetu. Pri nas je prevzela reševanje tega vprašanja družba in skuša čimbolje rešiti te probleme. Iz dosedanje prakse in potreb so nastali novi zakoni na stanovanjskem področju. Najvažnejši je zakon o stanovanjskih odnosih, ki združuje vse dosedanje predpise. Prosilce stanovanj bo verjetno najbolj zanimalo, kako se bo v bodoče razdeljevalo stanovanja, če bo po novem zakonu kaj več upanja na rešitev. Pravico o razdeljevanju stanovanj prenaša zakon na investitorje, oziroma lastnike. S tem pridobijo gospodarske organizacije, zavodi in ustanove, lastniki novih stanovanjskih stavb (za nove stavbe se smatra vse, kar je grajenega po 15. maju 1945) pravico razpolaganja. Ta pa pripada delavskemu svetu. Pri delavskem svetu bo vsekakor morala obstajati stanovanjska komisija, ki bo vnaprej izdelala pravilnik o razdeljevanju stanovanj in z njim seznanjala celotni kolektiv. Ker zakon dobi veljavo po preteku 3 mesecev od dneva objave v Uradnem listu, bo potrebno v teh mesecih izdelati vse priprave za lažje poslovanje. Iz dosedanje prakse bo priporočljivo izdelati vrstni red upravičenih prosilcev in to za toliko stanovanj, kolikor bo letos zgrajenih. To delo bo potrebno izvesti v sodelovanju s komisijo pri občinskem ljudskem odboru, kjer so registrirane vse potrebe, z vsemi potrebnimi dokumentacijami. — Sploh bo treba ustvariti najtesnejše sodelovanje med obema komisijama, ker razpolaga komisija pri ObLO z vse-

mi ostalimi stanovanji. Prav zato bo usklajevanje dela nujno.

O oddaji stanovanj bo moral delavski svet javno obvestiti kolektiv s tem, da bo izobesil odločbe, ali spisek z vsemi podatki in utemeljitvami. Člani kolektiva pa bodo imeli pravico v 15 dneh vložiti pritožbo na delavski svet.

Ta zakon nam omogoča najdemokratičnejšo obliko, saj vključuje v sodelovanje celotni kolektiv. Vprašanje pa je, kako bo kolektiv znal uveljaviti te pridobitve. Mislim, da je s tem že rešeno stanovanjsko vprašanje, je nesmiselno, dokler ne bo vsaj delno ustavljen dotok novih prostora. Odgovornost in kritiko, ki jo je sedaj nosilo nekaj ljudi, pa bo moral prevzeti širši krog.

Predaja Štafete mladosti pred železarno

Milan Polak

Petintrideset sej upravnega odbora

Dne 10. maja 1959 je preteklo leto dni plodnega dela upravnega odbora našega podjetja. Značilnost tega odbora je bila ta, da so vsi njegovi člani bili člani DS in je večina med njimi delavcev. — Prav zaradi tega lahko trdimo, da je UO imel v svojem delu lepe uspehe in so bili njegovi člani po nekaterih vprašanjih, ki so se dotikala interesa Železarn in njenega kolektiva, v reševanju zelo odločni in revolucionarni.

Ko je pred letom UO sprejel podjetje v upravljanje, je sprejel tudi vrsto nalog, da bi osnovna naloga podjetja, premik v kvaliteto in izpolnjenost družbenega načrta, bila rešena. Te naloge je UO zbral v svoj program dela, po katerem je dosledno delal in izpolnjeval obveze do kolektiva in proti skupnosti. Da bi bil kos vsem nalogam, je UO uvedel sistematično kontrolo preko mesečnih in periodičnih poročil uprave podjetja in kolegija.

V sistematično kontrolo, ki jo je UO opravljal mesečno ali pa periodično, spadajo predvsem naslednja poročila:

Izpolnjevanje mesečnega družbenega načrta je bilo na razpravi UO redno vsak mesec. V razpravi po tem mesečnem poročilu, katerega je mesečno sestavljala za UO kolegij, je UO analiziral dokaj vprašani, ki so bila za določeno dobo najbolj važna. Med drugimi so razpravljali o fizičnem izpolnjenju načrta, o blagovni proizvodnji, o storilnosti, o izkoriščanju kapacitet in koledarskem času, o porabi energije, o realizaciji surovin, o gibanju reprodukcijskega materiala, o odsotnosti in podobno. Vse te analize so bile napravljenе v primerjavi s preteklimi meseci ali kvartali tekočega leta, večkrat pa tudi v primerjavi s preteklimi leti.

Prav tako je mesečno UO razpravljalo o operativnih načrtih, o izpolnjevanju norm, o izplačilu individualnih in grupnih premij, periodično pa o nedeljskih urah in nadurah, o službenih potovanjih, o graditvi družbenega standarda, o poslovanju podjetja in podobno. V zadnjem času pa je zaradi hitrejšega premika naše proizvodnje v kvalitetno proizvodnjo in pa zaradi poboljšanja kvalitete naših proizvodov, povečanja izplačila in zmanjšanja izmečka UO uvedel periodična poročila komisije za kvaliteto, katerega je bila imenovana po nalogu UO.

Takšen način upravljanja s podjetjem s strani organa delavskega upravljanja se je pokazal kot zelo koristen in edino pravilen. Člani UO so bili na ta način nenehno

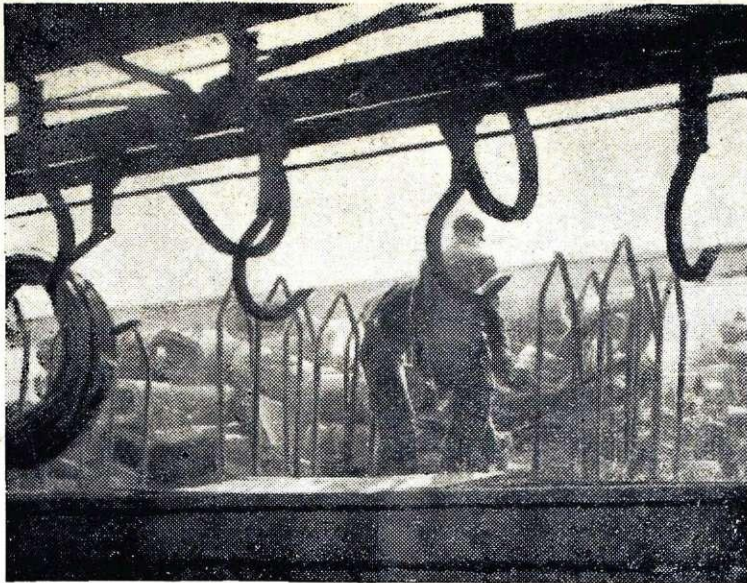
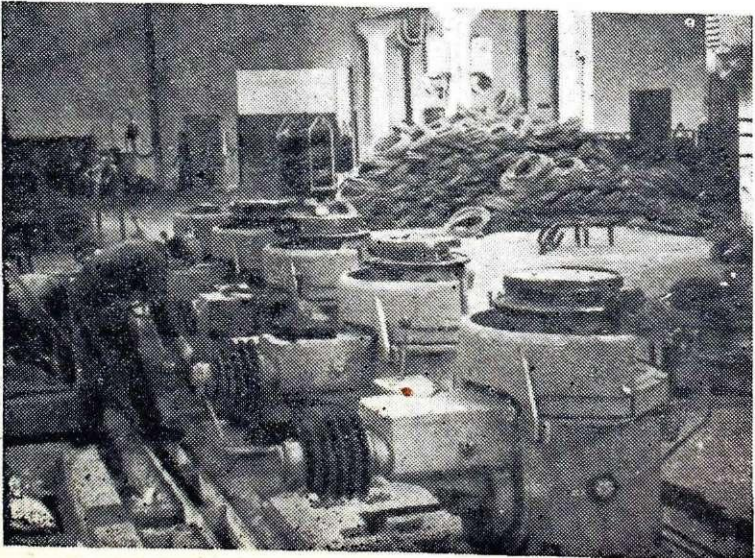
v toku proizvodnje. V poročilih, ki so vedno bila primerjalna in razčlenjena po obratih ali pa po sorodnih vrstah proizvodnje, je UO vedno lahko ugotovil nepravilna in prekomerna odstopanja. Kadar je UO zasledil takšne nepravilnosti, je vedno zahteval od odgovornih sektorjev ali pa organov uprave podrobnejše analize te je potem lahko sklepal, predlagal ali pa sam sprejemal ukrepe, da bi se napake čimprej odstranile.

Poslovno poročilo in uspehi naše Železarn so med drugimi činitelji najboljši dokaz, da je delo UO po omenjenih vprašanjih bilo dobro, pravilno in izredno koristno. Pot, ki jo je nastavljal in utrjeval, katero bo nadaljeval novi in jo še bolj učvrstil in razširil, je najboljši dokaz, da je naša pot v graditvi socializma popolnoma pravilna in najboljši odgovor vsem klevetam izven meja naše domovine. Pravilna socialistična lastnina, pravilen razvoj družbenih odnosov v proizvodnji in pravilen razvoj socialistične družbene lastnine so možni le tedaj, če družbeno lastnino neposredno upravlja delavec-proizvajalec.

UO, kateremu je potekla mandatna doba in kateremu je predsedoval tov. Tone Dolenc, je med drugimi tudi navezal tesnejše stike z DS. O svojem delu je UO redno poročal DS, ta pa je poročila odobrala ali pa dajal svoje pripombe. Večkrat je na podlagi poročil, DS nalogal Upravnemu odboru nove naloge. Načelna stališča, ki jih je v svojem delu sprejel DS, je dosledno izvajal UO. Prav tako je tudi DS vedno potrjeval in izvajal načelna stališča, ki jih je v svojem delu sprejemal Upravi odbor.

Poleg omenjenih nalog, ki jih je izvajal UO, je isti redno razpravljalo o tekočih zadevah. Največkrat se je v tem bavil z normativom, delovne sile, organizacijo dela in ostalimi vprašanji, ki so se nanašali na interese kolektiva pa tudi posrednih članov kolektiva. Tudi pri reševanju tekoče problematike je UO zavzel pravilno stališče, saj se ni pri tem vmešaval nikdar v pristojnosti organov uprave, čeprav je ravno delo po tekoči problematiki najbolj nevarno, da pokvari dobre odnose, ki so za pravilno upravljanje s podjetjem prepotrebni. K temu je brez dvoma zelo veliko pripomogel tudi pravilen odnos direktorja, ki je član UO po službeni dolžnosti, do UO in obratno. Dokaz dobrih medsebojnih odnosov je med drugimi uspehi, ki smo jih že preje omenili, tudi naslednji neznaten podatek:

Tudi pri montaži novih strojev je treba biti previden in pazljiv

Ročno in mehanizirano delo v naši železarni

V enoletni poverilni dobi je UO na svojih 35 sejah sprejel nad 850 sklepov, od katerih pa le 4 niso popolnoma izvršeni. Ti sklepi pa niso rešeni iz opravičljivih vzrokov, kajti za njihovo reševanje je potrebna daljša doba.

Veliko dragocenega časa je v svojem delu UO porabil za reševanje vlog (pritožb, prošenj in ostalih dopisov), ki so na UO prihajale iz vseh krajev naše domovine. Delovodnik UO beleži nad 600 številčk dospelih dopisov. Delavci iz tovarne vse bolj iznašajo svoje želje in uveljavljajo svoje pravice prek UO. Prav tako vedno več vlog prihaja na UO s strani raznih kolektivov, družbenih in drugih organizacij. Prišlo je tudi nekaj prošenj, urgenc in zahtev s strani organov delavskega upravljanja drugih podjetij. Mnogokrat pa so bile na UO naslovljene tudi vloge, katere bi v celoti lahko rešili organi uprave.

Uspešno in plodno enoletno delo UO našega podjetja je najmočnejši temelj uveljavljanja delavskega samoupravljanja v naši tovarni.

Proslava 40. letnice KPJ

Komunistična partija Jugoslavije, praznujemo 40. obletnico svojega revolucionarnega obstoja. Revolucionarna pot naše partije je tesno povezana z napori jugoslovanskih narodov, ki so pred, med in po vojni doprinesli težke žrtve za zgraditev socializma.

Tudi kolektiv Železarn Jesenice je triumfalno ob tej slovesnosti. V ponedeljek, 27. aprila na praznik ustanovitve OF, se je zbralo na Jesenicah in na Javorniku ob 13. uri delavstvo dopoldanske dneve. Zborovanje je otvoril član izvršnega odbora sindikalne podružnice, ki je po pozdravnem govoru predal besedo članu našega kolektiva, prvoborcu tov. Cirilu Trilarju. Ta je v izčrpnem referatu orisal revolucionarno pot naše partije in še posebej prehojeno pot našega delavca od leta 1919 pa do danes.

Na to je govoril glavni direktor Ing. Matevž Hafner, ki je v kratkem obrisu podal pot KP in na koncu govora čestital vsemu kolektivu Železarn Jesenice za praznik delavca, to je praznik 1. maja.

Janez Rozman

Zdravljenje

Kakor v lanskem letu, bo tudi letos odšlo na zdravljenje v Makarsko 60 članov našega kolektiva, ki so oboleli pri izvrševanju svojih službenih dolžnosti. To so delavci iz obratov: jeklarna, li-varna, plavž, šamotarna, gradbeni zidarji in delno iz ostalih obratov. Za te delavce so bili skozi vse leto v Obratni ambulanti sistematični pregledi.

Na podlagi lanskih izkušenj je že v začetku letošnjega leta Izvršni odbor sindikalne podružnice planiral potrebna denarna sredstva za zdravljenje poklicno obolelih. Predlaganih 1.400.000 din je CDS Železarn Jesenice v celoti odobril.

V lanskem letu se je zdravilo v Makarski 40 članov, kateri so se s pohvalnimi pismi izražali o dobri organizaciji okrevanja. — Za letošnje leto smo to število povečali na 60 članov. Zdravljenje se bo pričelo že 18. junija in bo končano 30. septembra. Zdravljenje smo organizirali v 5 terminih, čas zdravljenja na enega člana znaša 21 dni, naenkrat pa bo šla na zdravljenje skupina 12 članov.

V Makarski so dani vsi pogoji za uspešno zdravljenje. Mesto leži v srednjem Jadranu, ima lepo prirodno plažo z borovim gozdičkom, v ozadiju pa se razteza gorovje Biokovo. Ob izdatni hrani, to se pravi 4 dnevnih obrokih in prijetnem počitku v novo zgrajeni stavbi in pa izdatnem sončenju, se bodo naši okrevanci vrnili na svoja delovna mesta, polni novih, svežih moči.

Izvršni odbor sindikalne podružnice apelira na Obratno ambulanto, naj izbere za zdravljenje res one bolnike, ki so do okrevanja upravičeni. Vsem okrevancem pa želimo, da si pridobijo čim več zdravja, istočasno pa jim želimo prijetno bivanje!

Previdnost ne prvo mesto!

Verovšek

Nesreča nikoli ne počiva

Zopet smo beležili v našem podjetju smrtno nesrečo z električnim tokom v obratu Toplotne energije.

Dne 23. aprila 1959 nekaj minut pred 11. uro je v Energijskem oddelku — Toplotna energija prišlo do nezgode pri delu, pri kateri se je smrtno ponesrečil NK delavec imenovanega obrata, tov. Jože Kikelj, rojen 26. avgusta 1932, Pečine, občina Tolmin, oče dve leti starega otroka. Pokojnik je bil zaposlen v Železarni Jesenice od 10. septembra 1958 (kot dovažalec premoga v parni centrali). Pred zaposlitvijo v našem podjetju je bil na svojem domu kmetijski delavec.

Kritičnega dne je ponesrečenec dobil nalog od I. kurjača, da mora počistiti v kletnih prostorih kotlovskega oddelka, kjer se nabere veliko prahu, pepela in premoga. Prostor pod kurilnico leži pod nivojem kurišča kotla in pod nivojem okoliškega zemljišča in je umetno razsvetljen. — Obstojeca umetna razsvetljava pa zadostuje le za občasne obhode in za groba dela. Ponesrečeni Jože Kikelj je pred odhodom na kraj nezgode, to je na kraj, kamor je bil poslan, predhodno vzel iz skladišča prenosno svetilko, in sicer brez transformatorja 24 W. Ko je tov. Kikelj prišel na mesto, kjer naj bi pri mlinu za premog prvega kotla očistil nasledine, je priključil ročno svetilko, v kateri je bila nameščena žar-

nica 40 W za napetost 24 V. Razumljivo in neobhodno je bilo, da mu je razreslo žarnico, čim je priključil vtičnik svetilke na 220 V. Takoj nato je prišel iz kletnega prostora ter zahteval od skladiščnice žarnico 220 V in jo je tudi dobil. Nato se je podal na delovno mesto, ter vključil ročno svetilko na 220 V in to brez transformatorja, ki transformira tok na 24 V, kar tudi predpisujejo varnostni predpisi za uporabo ročnih prenosnih svetilk. Za delo na odrejenem delovnem mestu je bilo malo prostora. Tako je stal ponesrečeni med steno in mlinom za premog, iz česar je mogoče sklepati, da je bil v dotiku z mlinom na eni strani in naslonjen na zid z druge strani. Obut je bil v lesene coklje, pač pa je stal na vodovodni cevi. Ponesrečeni Kikelj je moral tik pred nezgodo držati vključeno svetilko tako, da je bil z rokami v dotiku s kovinskimi deli glave ali ročaja svetilke. Po vsej verjetnosti je moral tovariš Kikelj potegniti svetilko proti sebi, vsled česar je prišel tokovodnik v dotik z ohlajšjem okova svetilke in tako je bila svetilka pod tokom, ker ni bil dovodni električni kabel v ročaju svetilke dovolj pritrjen. Ponesrečeni je bil v dotiku z ohlajšjem okova in ker je stal na vodovodni cevi, je bilo za njega še bolj usodno, saj je imel s tem dobro ozemljitev.

Čim je prišel ponesrečeni pod električno napetost, je pričel kričati. Na drugi krič ponesrečenca je takoj prišel na pomoč I. kurjač in ker je opazil, kaj se je to. Kiklju dogodilo, je takoj izklopil svetilko.

Ponesrečencu so nuditi takoj prvo pomoč z umetnim dihanjem in nemudoma je bil poklican na mesto nesreče obratni zdravnik. Kljub prizadevanju zdravnikov in ostalega bolničarskega osebja niso mogli rešiti dragocenega življenja ponesrečenca.

Vzroki za nesrečo so brez dvoma naslednji: izdajanje nekontroliranih prenosnih električnih svetilk iz skladišča, pomanjkljiva poučenost delavcev s strani predpostavljanih mojstrov, predelavcev o varnostnih predpisih uporabe ročnih električnih svetilk in električnih naprav. Nadalje nepravilno opremljene svetilke z neustreznimi vtičniki, saj morajo biti kabli pri ročnih svetilkah opremljeni z vtičniki, ki imajo zaščitni kontakt in da take svetilke ni mogoče priključiti na vtičnice za napetost 220 V. Premala pažnja na urejenost transformatorjev za 24 V.

Ta primer nesreče naj bo vsem v opomin, posebno še vodilnemu kadru. Vedno je treba upoštevati varnostne predpise in držati orodje in električne naprave v rednem stanju, da ne bo ponovno prišlo do tako žalostnih primerov.

Kaj je urega v obratih?

Hani Stana

O problemih

prometnega oddelka

Kot ostali obrati našega podjetja, se tudi obrat promet bori s svojimi problemi in težavami, ki se v nenehni borbi za vse večjo produktivnost dela vsakodnevno pojavljajo. Mnogokrat pokritiziramo delo naših premikačev, strojevodij in sploh vse prometno osebo, toda ponajvečkrat neutemeljeno pristransko, delno zaradi nepoznavanja našega dela ali pa kratko in malo zato, da je pač nekdo kriv. Zato bomo skušali s tem člankom seznaniti naše bralce s težjimi problemi prometne službe, ne sicer kot zagovorniki obrata, pač pa kot objektivni kritiki lastnega dela. Prav zaradi tega in prav zaradi neobjektivnih kritik bomo skušali opisati svoje delo in svoje težave.

Promet je pomožni obrat, ki streže z vsemi potrebnimi surovinami, oziroma prevozi surovin vsem produktivnim in vzdrževalnim obratom našega podjetja, tako na Jesenicah, kot Javorniku. Poleg tega s svojimi oddelki vzdržuje ves vozni park ter vse progovne in signalno-varnostne naprave. — Prevoze na Jesenicah opravljamo s parnimi lokomotivami na normalnem tiru, širine 1435 mm, v dolžini okrog 13.000 m in po ozkem tiru, širine 760 mm, v dolžini nad 14.000 m. Prevoze na Javorniku, oziroma med Javornikom in Jesenicami pa opravljamo z električnim vleko. Za to službo, oziroma prevoze obratuje 16 lokomotiv, od tega 5 elektrolokomotiv za prevoze na Javorniku oziroma prevoze med Javornikom in Jesenicami. — Toda stanje teh lokomotiv je zaradi starosti in iztrošenosti vsak dan slabše, kajti od 16 obratujočih lokomotiv so samo 4 stare do 30 let, ostalih 12 pa od 30 do 67 let, zaradi česar nam dnevno po več ur izostajajo iz obratovanja, kar ima za posledico daljše zastoje in motnje pri posluževanju obratov. Da

bi vsaj delno rešili ta problem in skrajšali zastoje, bi bilo potrebno, da se čimprej nabavi 1 normalnotirno in 1 ozkotirno Diesel lokomotivo, ki bi služili kot rezerva pri večjih okvarah oziroma daljših popravilih parnih lokomotiv.

Problem za sebe so tiri, oziroma izpeljava tirov v tako utesnjem prostoru. Ta problem se pojavlja že iz časov, ko so se pričeli širiti obrati, tako na Jesenicah, kot na Javorniku. Naglo širjenje in rast obratov po vojni pa sta probleme prometa tako povečala, da je ob vsakem večjem dovozu materiala ranžiranje vlakov in postrežba obratom skrajno oteženo. Hitri razvoj našega podjetja, oziroma zapostavljanje tirov, nista dala možnosti, da bi se prometne naprave mogle razvijati vzporedno s širitvijo starih in gradnjo novih obratov. Vse te razširitve, zlasti v povojnih letih, so šle vsled stisnjenosti podjetja v pretežni večini na škodo prometa, oziroma tirnih naprav, ki so že itak pomanjkljive in zastarele. Vsi ozki in normalni tiri so izpeljani do posameznih obratov in skladišč večinoma v ostrih, nedopustnih lokih, skozi razna tesna in nepregledna mesta, v slabih profilih, strmih vzponih. Poleg tega pa nam za ekonomično posluževanje obratov zaradi pomanjkanja prostora zelo primanjkuje ranžirnih in dostavnih tirov. Vsa razporeditev obratov in skladišč je s tiri povezana tako zamažena, da je poslovanje vedno ovirano. Kadar poslujemo za en obrat, je treba ustaviti vso manipulacijo nakladanja in razkladanja vseh vagonov, ki so na tej prometni žili. Razumljivo je, da se zato promet ne more razvijati tako hitro in ekonomično, kot bi to želeli, ampak počasneje in skrajno previdno, ker tako zahtevajo tudi pred-

pisni za delovno varnost. Pri tej gostoti tirov in prepletanju ter križanju prog z normalnotirnimi je varnost prometa v našem podjetju res skrajno problematična. Zato mislimo, da bi bilo vsako spremijanje številčne zasedbe premikalnih skupin zelo tvegano.

Vse to zapleteno premikaško delo, zastarelost lokomotiv ter pomanjkanje res strokovnega kadra pa nam naše delo še otežkočajo. Da bi se izboljšali pogoji premikalnega dela, je nujno potrebno v danih možnostih izboljšati tirne naprave. Zato naj se čimprej pospeši prehod iz ozkega na normalni tir, izvrše možne rekonstrukcije tirov, izboljšati je treba tirne povezave med obrati, pa tudi nabaviti nove ranžirne in odstavne tirske.

Eden največjih problemov pa je še vedno razkladanje domačih vagonov od strani obratov. Da nam bo možno v bodoče z obstoječih voznih parkom domačih voz posluževati obrate s potrebnimi praznimi vagoni, je nujno, da se preče pomanjkljivosti v obratih čimprej odpravi na ta način, da se po obratih organizira pravočasno razkladanje naloženih vagonov, oziroma bi se obrate, ki ne bi izpraznili vagonov v določenem času, kaznovalo. Nikakor pa ne smemo dopuščati, da bi domači vagoni služili obratom za skladišča. — Tudi samemu razkladanju bodo morali obrati posvečati več pozornosti, saj nastajajo pri razkladanju oziroma nakladanju z žerjavi številne okvare na domačih in državnih vagonih. Teh okvar je v zadnjem času toliko, da nismo v stanju pravočasno popraviti vseh pokvarjenih voz in posledica tega je, da moramo večje število vagonov JZ oddati nepopravljene, kar našemu podjetju povzroča velike finančne stroške. Ti so znašali v letu 1958 preko 14 milijonov dinarjev, da ne upoštevamo ostale gospodarske škode, ki nastaja v zvezi z okvarami voz (stojnina zaradi prekomernega zadrževanja voz v podjetju, manjši obtok vagonov, itd.).

Problematično je tudi pomanjkanje strokovnega kadra, predvsem premikačev in kurjačev. Čeprav ta kader stalno vzgajamo, je ta delovna sila zaradi težkih pogojev dela še vedno zelo nestalna. (No, sicer pa o tem in ostalih problemih našega obrata še drugič kaj.)

To je le del problemov, ki zavarajo in hrome naše delo. Z dobro voljo in sodelovanjem vseh obratov pa smatram, da nam bo možno del vseh teh težav odpraviti. Zato nam bo vsaka objektivna kritika dobrodošla, vsi dobri nasveti v pomoč pri reševanju zamaženih problemov, kajti le v skupnem sodelovanju bomo lahko uspešno reševali tiste naloge, ki se postavljajo pred nas in katere smo dolžni tudi izpolnjevati.

Tehnični direktor ing. Konstantin Rebek zažiga VP-2 po uspelem remontu

Edi Cenček

Uspeli smo 7 dni pred rokom

Kakor nova, v novi praznični obleki, da je vzklikla skupaj z letošnjim zgodnjim spomladanskim zelenjem, stoji danes visoka peč Remont, za katerega je bilo toliko priprav in trdega dela, je uspel in naš plavž zopet gori ter tali dragocene tone grodja za potrebe skupnosti in življenje jeseniških kovinarjev.

Po remontnem planu je bilo predvideno, da se remont izvede v času 45 dni in sicer s pričetkom 13. marca in dogotovitvijo 26. aprila t. l. Da bi remont res čim boljše potekal, je bilo sestavljeno strokovno vodstvo v naslednji organizacijski sestavi:

1. Organizacijsko vodstvo remonta (4 člani).
2. Operativno vodstvo remonta (5 članov).
3. Koordinacijsko vodstvo dela v delavnicah (5 članov).
4. Služba varnosti in zaščite dela (3 člani).
5. Nadzorno osebje obrata VP (5 članov).

O remontu se je vodil remontni dnevnik kakor tudi centralna mezna knjiga, vsaka s svojim določenim vodjem.

Dne 13. marca dopoldne po zadnjem prebodu ob 9.30 uri pa je delo na remontu stvarno pričelo. Obseg del tega remonta je bil dokaj velik, saj se je delo odvijalo na 27 pozicijah prav tako, kot je bilo to predvideno in detajlno opisano v remontnem planu. Poleg tega pa so se pri tem obširnem delu pojavile še nepredvidene težave z dodatnimi deli kot n. pr. poprava raztrganega dna peči in zalitje hladilnih ceví dna s svincom. Nadalje je nemoten potek remonta zaviral tudi ena od ključnih faz dela t. j. izžidava talilnika. Oglična aopeka, dobavljena od firme Didier-Werke iz Wiesbadna, je bila namreč oblikovno nekvadratna in v izmerah ni odgovarjala običajnim zahtevam. Vsled tega je bilo potrebno pretežni del opeke ročno odklesati in obrusiti.

Priznati moramo, da so se med remontom poleg takih nepredvidenih del in težav pojavile tudi nekatere organizacijske napake oziroma problemi, pa tudi nestrokovno ali površno delo. Le-te smo zapisali v naših dnevniških poročilih, kar nam bo opozorilo v bodoče pri takih obsežnih remontih.

Kljub vseh teh opisanih pomanjkljivostih pa lahko trdimo, da smo opravili veliko in odgovorno de-

lo, da so naše vzdrževalne delavnice oz. njih skupine — predvsem velja to za naše montažne skupine — kvalitetno močne in dorasle za tako velika dela.

Torej remont je uspel, saj smo ga dogotovili 7 dni pred plansko določenim rokom.

Ko govorimo o vzrokih, ki so vplivali na uspeh predčasnega zaključka remonta je predvsem podčrtati nekatere glavne faktorje, ki so bistveno vplivali na učinek dela in skupno prizadevnost vseh sodelujočih.

Vsekakor je eden najvažnejših faktorjev ta, da je remontni plan poleg opisa posameznih pozicij del seznanil sodelujoče tudi o nagraditvi oziroma plačilu opravljene dela. V planu predvidene ure za posamezne skupine napram dejansko izvršenim uram so dale akordni faktor plačila. Poleg tega pa se je vsem sodelujočim priznala stimulativna nagrada za skupni uspeh oziroma skrajšanje remonta. Tako so si vse skupine na posameznih delovnih skupnih prizadevala v medsebojni pomoči opraviti čimveč in čim boljši učinek dela.

Nadaljni važni faktor uspeha je vsekakor tudi tekmovanje, ki so ga postavile skupine montažnega oddelka. Ko se je namreč delo na remontu po nekaj dneh razvilo v celotni obseg, so montažne skupine postavile tekmovanje v počastitev 40. obletnice ustanovitve KPJ z obvezo, da se visoka peč zakuri 20. aprila.

Tudi ugodno vreme v času remonta, dalje dobro strokovno vodstvo ter nadzor, vse to so eni glavnih čimteljev tega uspeha. Skupno je bilo po planu predvidenih za remont 57.576 delovnih ur, dočim je bilo dejansko izvršenih 43.303 ur, kar znese akordni faktor za izplačilo v povprečju 1,30 %.

Opisani vzroki so vodili k uspešnemu zaključku tega velikega remonta in se je tako uresničilo napovedano tekmovanje. Na praznik 40. obletnice KPJ dne 20. aprila smo se dopoldne zbrali okoli peči, kjer je bilo vse počiščeno v pravem prazničnem izgledu. Tudi v naših srcih so bili ponosni občutki, da smo dovršili veliko in odgovorno delo, saj prižiganje plavža res ni vsakodnevni dogodek. Prav v tem se v zgodovini jeseniških plavžev spominjamo dokaj zanimivih dogodkov.

Grupni šef ing. Lojze Pohar se je pred pečo v kratkem nagovoru zahvalil vsem sodelujočim za njihov trud in delo ter dal vse priznanje našim vzdrževalcem. Nato je tehnični direktor ing. Rebek s pripravljeno plamenico ob 11. uri zažgal skozi izpustno odprtino peč.

Plavž št. 2 spet gori. Vsi si želimo, predvsem pa izvajalci remonta, da bi obratoval in gorel čim dlje, s čim boljšo produkcijo in v tej želji našim plavžarjem — srečno.

Nevarno je delo pri premikanju kompozicij

IZ POSVETOVALNICE ZA ŽENE

so nam sporočili, da ordinira odslej vsak ponedeljek in četrtek od 15. do 18. ure v Dispanzerju za žene specialist za ženske bolezni in porodništvo dr. Boris Mušič.

Bili smo na kongresu

V dneh 16. do 18. aprila 1959 je bil v Sarajevu II. kongres Sindikata rudarjev in metalurgov Jugoslavije. Delegati kongresa iz Slovenije smo se zbrali 15. aprila 1959 zvečer pred avtobusno postajo v Ljubljani. Od tam smo nadaljevali pot z avtobusi po novi avtomobilski cesti prek Zagreba, Banje Luke, Jajca, v Sarajevo. Prvi postanek smo imeli v Jajcu, tam smo si ogledali stavbo, v kateri je bilo pred 15. leti II. zasedanje AVNOJ. Stavba je danes preurejena v muzej. Po ogledu ostalih znamenitosti smo nadaljevali pot do Sarajeva. Vožnja prek Bosne je bila nadvse zanimiva. Kamorkoli si se ozrl, si videl, kako rastejo nove tovarne, ceste, stanovanjski bloki in ostale komunalne naprave. Ta mekdaj tako zaostala dežela se je spremenila v kratkem času na osvoboditve do danes, bolj kot prej v več stoletjih. Sarajevo — glavno mesto Ljudske republike Bosne in Hercegovine s 140.000 prebivalci, leži v Sarajevsko-zeniški kotlini nad 500 m visoko, ob reki Miljacki. Stari del mesta ima orientalski značaj, poleg njega nastaja moderno vellemesto. V mestu samem je veliko znamenitosti. Prvi dan smo svoj prosti čas izkoristili za ogled Sarajeva. Najbolj znamenita je Begova džamija, ki stoji v sredini Baščaršije; zgrajena je bila leta 1530 in je še danes dobro ohranjena. Poleg džamije smo si ogledali »Gradsko Viječnico«. To je velika moderna zgradba v popolnem arabskem stilu.

Ob obali Miljacke, smo po lepo urejenem parku prišli do Principovega mosta. Na tem zgodovinskem kraju, na desnem bregu Miljacke, je 28. junija 1914 izvršil atentat na avstro-ogrskega prestolonaslednika, mladinec in nacionalni revolucionar Gavrillo Princip.

Na tistem vogalu, od koder je streljal ta mladi revolucionar, so v betonski plošči vtisli stopal, v stavbi pa je urejen muzej »Mlade Bosne«. Mesto samo pa se danes ponaša z modernimi hoteli, stanovanjskimi poslopji in z najlepšo železniško postajo na Balkanu.

Kongres sindikatov rudarjev in metalurgov Jugoslavije se je pričel 16. 4. 1959 ob 9. uri dopoldne, v veliki dvorani doma Narodne milice.

Kongresu je prisostvovalo okoli 500 delegatov iz vse Jugoslavije in okrog 100 domačih in tujih gostov. Kongres je otvoril dosedanjí predsednik Centralnega odbora Sindikata rudarjev in metalurgov Jugoslavije — tov. Stevo Bevanđić. Po izvolitvi delovnega predsedstva, v katerega je bila izvoljena tudi članica našega kolektiva tov. Štefka Cerkovnik iz elektrodne oddelka, so kongres pozdravili gostje iz Indije, Švedske, Belgije, Velike Britanije, Madžarske in Poljske. Po referatu predsednika sindikata rudarjev in metalurgov Jugoslavije, se je kongres razdelil v tri komisije. — Vse nadaljnje delo kongresa je potekalo po komisijah za delavsko in družbeno samoupravljanje, za družbeni standard in komisiji za mednarodna vprašanja in izdelavo statuta. Vse tri komisije so ob zaključku svojega dela sprejele sklepe in jih predložile

kongresu. V istem času je bil v Sarajevu kongres kemične industrije Jugoslavije. Oba kongresa sta sprejela sklep o združitvi obeh sindikatov v en sindikat rudarjev, metalurgov in kemičarjev Jugosla-

ŠTEFKA CERKOVNIK, članica plenuma Centralnega odbora Sindikata rudarjev, metalurgov in kemikov Jugoslavije

vije. Zadnji dan kongresa je bil združitveni kongres. To je bil prvi kongres sindikatov rudarjev, metalurgov in kemičarjev Jugoslavije; to je sedaj eden največjih sindikatov v Jugoslaviji in šteje skoraj četr milijona zaposlenih v rudarstvu, metalurgiji in kemični industriji. Zadnji dan zasedanja je združitveni kongres sprejel sklepe vseh komisij, za nadaljnje delo Centralnega odbora sindikata rudarjev, metalurgov in kemičarjev Jugoslavije. Sklepi so se nanašali na bodoče naloge sindikalnih organizacij: na krepitev in razvijanje delavskega samoupravljanja v rudarstvu, metalurgiji in kemični industriji, na ekonomsko razvijanje in dviganje produktivnosti dela, nagrajevanje po učinku dela, na splošno ekonomsko in strokovno izobraževanje delavcev v industriji in rudarstvu, dalje na dvigovanje življenjskega standarda, higieno-tehnično zaščito, delovne odnose in socialna vprašanja, na dopuste in oddihe delovnega človeka, organizacijska in politična vprašanja in mednarodno sodelovanje. Po sprejetju vseh sklepov in resolucij so bile volitve v novi plenum Centralnega odbora sindikatov rudarjev, metalurgov in kemičarjev Jugoslavije. V plenum sta bila izvoljena z Jesenic tov. Ludvik Kejžar — predsednik Izvršnega odbora sindikalne podružnice Železarne Jesenice in Štefka Cerkovnik z elektrodne oddelka Že-

sindikata rudarjev in metalurgov Jugoslavije v Sarajevu

lezarne Jesenice, kot članica Republiškega odbora Slovenije — Sindikata rudarjev in metalurgov. Kot delegati na kongresu so sodelovali z Jesenic še: Franc Leben — predsednik Občinskega sindikalnega sveta, Mirko Zupan — tajnik Izvršnega odbora Železarne Jesenice, Janez Rozman, Lojze Likovič, Ela Pušar, Zdravko Črv — člani Izvršnega odbora sindikalne podružnice Železarne Jesenice in Tone Pintar. Kot gost pa je sodeloval glavni direktor Železarne Jesenice ing. Matevž Hafner in Janez Mlakar — kot častni gost, nekdanji revolucionar in prvoborec — sedaj že upokojen. Po vrnitvi iz Sarajeva smo si ogledali še enega največjih gigantov v težki industriji — Železarno Zenica.

Po lepi avtomobilski cesti smo prispeli nazaj v naše železarske Jesenice, z lepimi vtisi iz naše bratske republike Bosne in Hercegovine.

Lojze Likovič

Jože Hutar

Ali se splača?

Kakor nam je znano, imamo v podjetju tudi disciplinsko sodišče, katero obravnava in razsoja odgovornost in krivdo pri vseh storjenih prekrških v podjetju. Predvsem obravnava težje prekrške, za katere niso kompetentni razsoditi in odločati o višini kazni drugi, to je obratovodje ali šefi.

Da je disciplinsko sodišče organ, ki mora obstojati, nam je znano in je v takem podjetju tudi nujno, saj se iz dneva v dan dogajajo prekrški, za katere je treba izreči pravilno, nepristransko in kar najbolj odgovarjajočo kazen sistem, ki se ne ravna po navodilih o delu in disciplini v našem podjetju. Ta organ je voljen po delavskem svetu in je njegova mandatna doba tolikšna kot doba DS, ki ga je izvolil, torej dve leti.

Vsi vemo ter si prav lahko predstavljamo, da je ta naloga disciplinskega sodišča zelo težka in odgovorna, da mora sleherni član imeti pri izrekanju višine in teže

kazni v vidu vse momente in okoliščine, ki so nekoga privedli do kršenja discipline, veliko mero resne in nepristranske presoje in šele nato se je možno odločiti, pa tudi težo storjenega dejanja.

Ne bi želel ocenjevati delo tega organa, še manj pa očitati nepravilne razsodbe že iz zgoraj omenjenih čimteljev, kljub temu pa se mi vsiljuje misel »kaj se bolj izplača«, če bi bile vse odločitve omenjenega sodišča vedno takšne, kot jih bom navedel v tem pismu.

V obratu plavž je bil zaposlen delavec D. M., ki je svojemu sodelavcu na prikrit način iz garderobne omanice vzel 3000 din. To je storil prav tistemu, ki mu je že nekajkrat, ko je bil D. M. v težjem finančnem položaju, denar tudi posodil. Vsekakor obsojanja vreden primer. Disciplinsko sodišče mu je povsem upravičeno prisodilo najtežjo kazen — odpust iz podjetja.

V žični valjarni pa je opravljal delo I. H. in si med rednim delom vzel toliko časa, da se je odločil za sprehajanje po raznih obratih in končno tudi po prometnem oddelku. Tu je opazil naloženo ladjo z elektrolitnim bakrom v ploščah, namenjeno v livarno. Da bi si na nedovoljen način izboljšal gnotno stanje, si ga je 70 kg prisvojil, ga v podjetju prikril in postopoma odnašal na stanovanje in ga pozneje nameraval odprodati »Odpadu«. Vrednost ukradenega splošnega ljudskega premoženja je bila 42.140 din. Ker je to težje kršenje delovne discipline, ga je obravnavalo disciplinsko sodišče in prisodilo kazen: odvzem 10 % čiste plače za dobo 3 mesecev.

Nehote se postavlja vprašanje, če ravno je eno kot drugo dejanje članom našega kolektiva neprijemljivo, kaj se bolj izplača.

Pri tako odgovorni nalogi ob izrekanju kazni je brez dvoma težko najti najprimernejšo, pravično in dejanjem primerno kazen; to vemo, vendar opisana primera nakazujejo po mojem mišljenju nekoliko neenako razsojanje tega kolektivnega organa.

Navezati hočem prav to kolektivno odgovornost disciplinskega

sodišča na izrek kazni, ker je po mojem mnenju zakonodavca prav to vodilo k uzakonjenju teh sodišč, da so kolektivni širši, da bi se izognili neenakim razsodbam, pa če hočete prav po starem načelu »več glav več ve«.

Podjetnost

Kakor običajno so tudi 3. marca 1959 iz vseh delavnic na Jesenicah odpravili odpadno medenino, ki jo skrbno nabirajo v obratu, z ladjo v livarno, da jo odstopijo v nadaljnjo predelavo. Za to skrbno nabiranje pa so v vseh delavnicah posamezniki nagrajeni, kar je razumljivo in vzpodbudno, da se ne razmetava drag material. Izredno podjetnost pa sta pokazala tudi naša delavca K. F. iz tehtnice v martinarni in Z. L., premikar iz prometnega oddelka ter v dogovoru odpeljala ladjo z lokomotivo na tehtnico in tam odvzela na prikrit način 100 kg medenine. Nameravala sta jo pozneje preko delavcev v starem železu odprodati »Odpadu«.

Da taka podjetnost in neutemeljena vnema za izredni zaslužek škoduje, bo povedalo obema tudi disciplinsko sodišče.

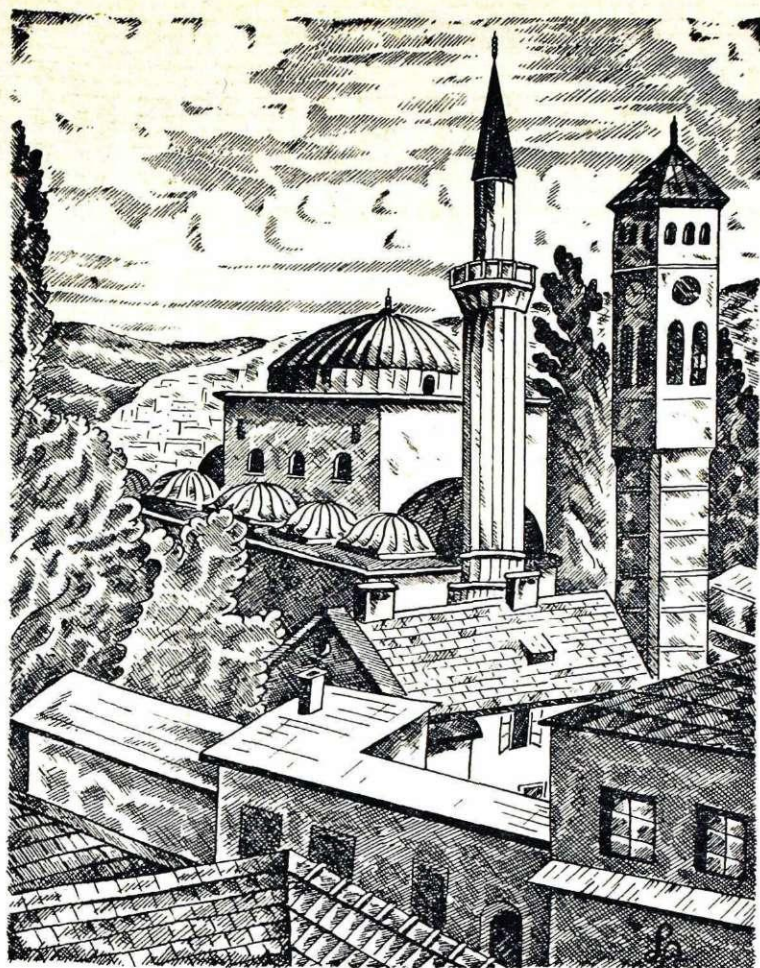
Kaj porečete?

Ko je 24. 3. 1959 prišel G. J. po svoji popoldanski dmini na stanovanje na »Stražo« v bloku št. 3, je takoj opazil, da njegovi so-stanovalci že spijo.

To ga je vzpodbudilo, da je iz omare Rudolfa Prežljaja vzel 5000 dinarjev. Takoj jih je skril pod blazino svoje postelje in nato Prežljaja prebudil in mu tovariško svetoval, naj zapre, odnosno zaklene omaro, da bi eventualno kaj ne zmanjkalo.

Preželj ga je — da ne bi vstal iz postelje — poprosil, naj kar on zaklene, kar je tudi storil in mu izročil ključ.

Naslednje jutro pa ugotovi, da mu manjka 5000 dinarski bankovec in to iz zaklenjene omare. Vsi stanovalci so bili začuden in vznemirjeni, posebno pa G. J., ki je še sam predlagal takojšen pregled vseh. Prav to pa ga je odkrilo. — Bankovec je bil spravljen v njegovem čevlju pod stolom.

SARAJEVO: Pogled na Begovo džamijo

LUDVIK KEJŽAR — predsednik tovarniškega sindikalnega odbora

Priznanje

DS Strojne tovarne Trbovlje je poslal našemu DS pismo, s katerim se zahvaljuje za dobro sodelovanje. Ker pa gre ta zahvala celotnemu kolektivu, ki je s svojim delom in prizadevanjem pripomogel, da uresničimo naše naloge in obveze napram kupcem, priobčujemo pismo v celoti.

DELAVSKEMU SVETU
ŽELEZARNE JESENICE
J E S E N I C E

Trbovlje, 9. aprila 1959

Na svojem XI. rednem zasedanju dne 28. marca 1959 je DS naše tovarne razpravljala in sklepala po zaključnem računu našega gospodarjenja v letu 1958 in je v razpravi pri ocenjevanju naših dobaviteljev ocenil Vaše podjetje kot eno najboljših.

Delavski svet našega podjetja je s tem v zvezi dolžan, da preko naslova Vašemu celotnemu kolektivu izreče pismeno zahvalo za ves trud, ki ga je vložil za takojšnje, odnosno čim krajše realiziranje naših naročil pri Vašem podjetju ter s tem v veliki meri doprinesel k izpolnjevanju naših delovnih nalog. Z Vašimi točnimi dobavami raznega materiala in uslugami našemu podjetju ste omogočili, da smo pogodbe z našimi kupci pravočasno v pogojenih rokih v zadovoljstvo naših odjemalcev realizirali.

Še enkrat se lepo zahvaljujemo in se priporočamo za nadaljnje tako tesne poslovne zveze.

Celotnemu kolektivu želimo polno uspehov v doseganju Vaših delovnih nalog in Vas pozdravljamo z rudarskim

Srečno!

Direktor podjetja:
Franc Slapnik l. r.
Predsednik DS STT:
Hinko Okorn l. r.

Karl Rosenstein

Naši proizvodi v svetu

Železarne spadajo v ono grupo industrijskih podjetij, ki za normalni potek proizvodnje potrebujejo poleg domačih surovin tudi pomembne količine materiala iz uvoza. Med številnimi vrstami reprodukcijskega materiala, ki ga morajo nabavljati v inozemstvu, zavzema posebno vidno mesto premog za koksiranje. Preko 6,5 milijarde deviznih dinarjev (dolar — 300 dinarjev) plačajo letno za premog, ki ga uvažamo za potrebe koksarn. Milijardne vsote deviznih dinarjev trošijo letno za uvoz metalurškega in livarskega koksa, starega železa, belega surovega železa, ferolegura, rude za frisanje in drugih vrst reprodukcijskega materiala. Preko 12 milijard deviznih dinarjev potrebujejo železarne letno za uvoz reprodukcijskega materiala. Poleg tega uvažajo iz inozemstva še investicijsko opremo, ki zahteva dodatne milijarde deviznih dinarjev.

Devizna sredstva, ki jih potrebujejo železarne in ostala industrija za uvoz reprodukcijskega materiala in investicijske opreme, se morajo predhodno ustvariti z izvozom. Centralni devizni sklad, kjer se ta sredstva zbirajo in razporejajo, zavisi popolnoma od tega, koliko industrija pri izvozu sodeluje. Vsaka panoga industrije in vsako podjetje bi moralo stremeti za tem, da po možnosti svoje devizne izdatke krije z lastnim izvozom.

Devizni izdatki železarn občutno presegajo vrednost priliva deviz iz lastnega izvoza. V letih 1956 do 1958 so železarne skupno izvozile povprečno vsako leto za 5 do 6 milijard deviznih dinarjev. Devizni primanjkljaj krijejo druge gospodarske panoge. Glavni razlog, da se izvozne količine železarskih proizvodov ne povečujejo, leži v občutnem pomanjkanju na domačem tržišču. Izvažajo pretežno artikole, katerih proizvodnja v dovoljni meri krije potrebe tržišča, ali pri katerih že nastopajo tržni viški. Ker je takih proizvodov malo, bo devizna bilanca železarn verjetno še dalje pasivna, čeprav izkoriščajo vse možnosti poveča-

v svetu

nja izvoza iz proizvodnih viškov in neizkoriščenih kapacitet.

Železarna Jesenice je bila med prvimi industrijskimi podjetji v državi, ki so se zavedala svojih obveznosti napram centralnemu deviznemu skladu. Že v letih 1952 do 1953 je v skromnem obsegu pričela z izvozom proizvodnih viškov, polagoma je širila izvozni program in osvajala nova tržišča. Počasi se je organizacijsko osamosvojila in se z domačimi kadri usposobila za odgovorno in komplicirano zunanjetrgovinsko in devizno poslovanje. V šestih letih je naše podjetje obnovilo stike s številnimi tržišči, kjer je jeseniško jeklo že bilo poznano konec preteklega in v začetku 20-tega stoletja. Mnoga tržišča smo na novo osvojili in s svojimi proizvodi v znatni meri pripomogli k utrjevanju gospodarske veljave in političnega ugleda socialistične Jugoslavije v svetu.

Dosedaj smo izvažali skoro vse pomembnejše vrste proizvodov našega podjetja: pločevino (debelo, srednjo in tanko), profilno železo, betonsko železo, žico, cevi (črne in pocinkane), žeblice in elektrode. Izvozni sortiment se je menjal iz leta v leto, kot so to narekovale potrebe domačega tržišča. Naši obrati so pri tem pokazali dosti spretnosti in strokovnega znanja. Uspešno so osvajali nove vrste proizvodov, inozemske standarde in zadovoljili inozemske kupce glede dobavnih rokov, formatov in kvaliteten svojstev izvoženega materiala. Vsa leta ni bilo resnejše kvalitete reklamacije, ki bi omajala ugled jeseniškega jekla v svetu. Upravičeno lahko smatramo, da je začetek bil uspešen, čeprav ne bi mogli trditi, da je že tudi napravljeno vse, kar bi se v okviru našega podjetja za izvoz moglo storiti. Tako glede količin, kot sortimenta in kvaliteten izdelave bi mogli doseči za izvoz

Tisoči kolobarjev čakajo na pot v svet

še mnogo izboljšav, ki bi bile v korist podjetja in skupnosti.

Naši proizvodi, ki večinoma nosijo karakter blaga za široko potrošnjo, so prodrli na številna tržišča Evrope, Azije, Južne Amerike in Severne Amerike. Do sedaj smo izvozili v naslednje zemlje: Turčijo, Pakistan, Egipt, Burmo, Sudan, Ceylon, Arabijo, Libanon, Sirijo, Ciper, Abesinijo, Brazilijo, Uruguay, Irak, Indijo, USA, Bolgarijo, Romunijo, Norveško, Avstrijo, Poljsko, Belgijo, Južno Afriško Unijo, Rodezijo, Jordan, Iran, Kenijo, Aden, Albanijo, Paragvaj, Bahrein, SSSR, Italijo, Kanado, Anglijo, Vzhodno Nemčijo, Tunis.

Posebno vidne uspehe je naše podjetje doseglo na tržiščih Indije, kjer smo prodali v letih 1956 do 1957 večje količine debele pločevine in proizvodnih viškov, v Braziliji, kjer smo kot edina jugoslovanska železarna uspeli plasirati večje količine proizvodov in Severne Amerike, kjer smo po večletnih pripravah uspešno prodali z našimi žeblici in odprli tržišče tudi ostalim jugoslovanskim proizvajalcem žeblicev. Omembe vredna je prodaja granulirane žindre, ki smo jo v letih 1956 do 1958 izvozili v Italijo preko 70 tisoč ton, v vrednosti okoli 120 milijonov deviznih dinarjev.

Kljub temu, da po obsegu naš izvoz do sedaj ni presegel 6% blagovne proizvodnje letno, je po vrednosti pomemben doprinos k centralnemu deviznemu skladu. V letih 1953 do 1958 smo v celoti iztržili 8.406.187 dolarjev, kar je 2 milijardi 521.865.585 deviznih dinarjev ali 8 milijard 417.352.919 dinarjev po obračunski vrednosti.

Devize, ki so v tem času kot stimulacija pripadle podjetju v prosto razpolaganje, so dosegle višino 435.783 dolarjev. Zanje smo nabavili številne koristne investicije, stroje, nadomestne dele ali reprodukcijski material. — Z izvozom elektrod smo dosegli kredit pri Jugoslovenski banki za zunanjo trgovino za nabavo elektrodne preše EP 11, s katero smo modernizirali že zastarelo proizvodnjo elektrod.

Z izvozom skušamo predvsem pomagati pri prodaji onih proizvodov, pri katerih se že opažajo znaki prenasitosti na domačem tržišču, in obstoji nevarnost, da bi morali znižati obseg proizvodnje. Tak primer že imamo pri žeblicah, imeli ga bomo, kot kaže, kmalu pri ceveh in elektrodah in v kratkem verjetno tudi pri nekaterih drugih artiklih.

Odlil je skoraj pol milijona kilogramov jekla

Ko sem iskal primerno gradivo za časopis, me je pot privedla v jeklarino. Truš in ropot žerjavov, vlagalnih strojev ter vik ljudi mi je udaril v ušesa, ko sem vstopil v ogromno jeklarsko halo. Jeklarji, znojni in ožgani, strežejo črnim in mrkim pečem, ki so razvrščene druga poleg druge v dolgi vrsti in vse bruhaajo ogenj, dim in vročino.

Človek se počuti majhnega v tem gigantu, katerega simbol je žareča streha, ki jo ožarja reka iz peči tekočega železa.

Ogromen žerjav je hropel in zamolklo tulil, ko je dvigal veliko ponovno, polno tekočega jekla in jo odnesel v livno jamo. Okoli te grozeče nevarnosti, viseče na debelih jeklenih vrveh, so hodili delavci — jeklarji, ne meneč se za njo. To je njihovo vsakdanje delo, to je njihovo življenje.

Starejši delavec je prijel veliko železno vodilo in usmerjal žerjav na mesto vlivanja. Spreten pritisk nanj in že je teklo jeklo iskreče in grgrajoče v postavljene kokile. Šestdeset ton jekla je bilo zaupno njegovim spretnim rokam, da ga odlije. To je skoraj tri milijone in pol dinarjev. Verjetno se tega ni niti zavedal. Čudil sem se njegovi sproščenosti.

Jeklar Lovro Ravnik

Dvaintrideset let že delam v martinarni — je dejal skromno in preprosto. To res ni malo. Človek skoraj ne bi mogel verjeti, da zdržijo ljudje toliko časa v tem vročem in zakajenem obratu. Zaslužil je, da vam ga predstavim takega, kakršen je pri svojem delu, oblečen v azbestno zaščitno obleko. Oglejte si ga, morda ga poznate! Lovro Ravnik, doma iz Broda pri Bohinju, kjer se je rodil pred petinpetdesetimi leti. Kot štirinastletni deček je pričel z delom v rudniku boksita v Bohinju. Ko so rudnik opustili, je odšel med gozdne delavce. Leta 1928 pa je prišel za kruhom na Jesenice in se zaposlil v Železarni. Tu je delal vsa dolga leta brez presledka. Odkar je ponovkar, je odlil preko pol milijona kilogramov jekla v vrednosti trideset milijard dinarjev. Visoke številke so mi rojile po glavi, ko sem zapuščal obrat. Nehote sem pomislil, kam vse so bili razposlani izdelki, narejeni iz jekla, ki ga je odlil. Tisoče ton bo šlo skozi njegove roke, predno bo zapustil svoje delo in prenesel svoje dolgoletne izkušnje na mlajšega namestnika.

T. S.

PSIHOLOGIJA DELA

Predpogoj za uspeh pri delu so dobri odnosi

Kaj so pravzaprav »dobri odnosi med ljudmi«? Najenostavnejša definicija za dobre odnose je medsebojno razumevanje ljudi.

Vprašanje odnosov med ljudmi v podjetju je zelo važno zato, ker gre za skupino ljudi, ki skupaj delajo za skupen cilj. Od njihovih medsebojnih odnosov je odvisno, ali bodo ta cilj dosegli ali pa se bo uspeh njihovega dela zmanjšal zaradi nesoglasja in nerazumevanja med seboj, medsebojnih neprijeteljskih čustev, sumničej in pomanjkanja sodelovanja.

Kakšne so značilnosti podjetja, v katerem vladajo dobri odnosi med ljudmi?

1. Velik delovni učinek in dobra kvaliteta dela, malo napak, ker se z vsemi nalogami in problemi računa vnaprej in vnaprej pripravljajo njihove rešitve.
2. Vsakdo dobi obvestilo, ki so potrebna za njegovo delo. Primeri nesporazumov, neobveščenosti ali nepravilne in nedovoljne obveščeni so redki. Delavci so obveščeni o celotnem poslovanju podjetja ter o njegovih načrtih v prihodnosti.
3. pri odločitvah sodelujejo vsi izvrševalci. Mojstri in drugi vodje se posvetujejo z delavci. Vsakdo ve, kaj je njegovo delo v danem trenutku in rad prevzame nase odgovornost za svoje delo.
4. Vsak delavec je v podrobnostih seznanjen s svojim položajem

v podjetju in ve, kakšne so možnosti napredovanja zanj. Delavcu se odkrito povedo tudi njegove pomanjkljivosti.

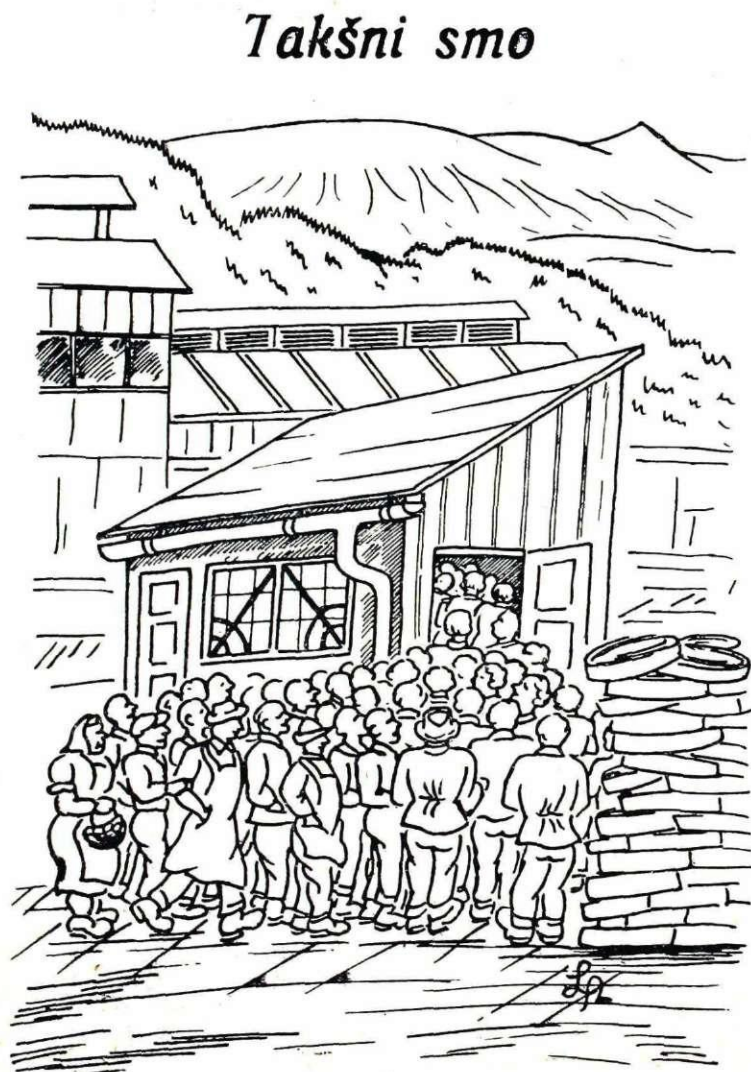
5. Fluktuacija delovne sile je minimalna. Večina vodilnih oseb se rekrutira iz osebja v podjetju samem.

Dobri odnosi v podjetju ne morejo biti odvisni od slučajnega razporeditve posameznikov, temveč morajo biti stalen sistem dela v podjetju. Dobri odnosi so rezultat sistematične in premišljene kadrovske politike, ki jo vodijo organi delavskega upravljanja in direktor podjetja, kontrolirajo pa tudi sindikalne podružnice.

Ali v vašem podjetju vladajo dobri odnosi? Kateri problemi se pojavljajo pri vas v zvezi z odnosi v podjetju? Kaj nameravate storiti za izboljšanje odnosov? Ali mislite na kakšen pisan program dela za izboljšanje odnosov v podjetju?

Za mlade delavce

V TOREK, 26. maja, bo ob 18. uri zvečer v dvorani pri Jeleni v KLUBU MLADIH PROIZVAJALCEV razgovor o pripravah za reorganizacijo naše železarne po proizvodnih enotah. Osnutek reorganizacije bo podal Dante Jasnič.

Kdaj bo konec taki gneči v kantini pri cevarni?

Za smeh in razvedrilo POZDRAVLJENI NERGAČI!

Madonca je hitro minilo 14 dni, pa moram že spet pisati, ampak ne samo to, zdej koker kaže bom še mogu odgovarjat na pošto, ko sem jo tole dobiv. Zato sem sklenil, da bom imu eno tako majhno rubriko z naslovom: Vi uprašujete? Špica Nergač odgovarja! da ne bom zmeraj imu sam tole zapisat.

Veste, ko sem zadnjič brav naše ta nove železarske cajtnge, sem ugotovil, da ni vse noter zapisan kar sem napisov, pa mi je na moje vprašanje urednik raztolmaču, da se nisem povsod dobr izrazu po slovensko, zato je reku, da bvo dober, da bi se še mav izpopolnu v večerni gimnaziji in lahko naredim, ker sem frihtle 2 razreda v enem letu. Z veseljem sem se zahvalu za to informacijo s pripombo, da bom raj še mav počakov tisti cajt, ko bom lahko naredu vseh 8 razredov v enem letu.

Ja, ja! Cakat to je fletn tkoprav tud' moja mama, ampak zadnjič, to je bvo pred 20. aprilom tisto soboto, jo je pa čakane nesvo. Čist na kratke bom povedov kako je bvo.

V soboto zjutraj ob štirih se zbudim, pa vidim mamo ko se napravlja, pa vprašam, »kam pa greš?« pa prav »u vrsto za meso.« Sem reku, »mat' nikar ga ne lom',« tkole zgodej pa res ni treba po meso, sej ga je dost, mislim da v vrsto ne hodiš zaradi mesa, ampak zato, da mav upravljate.« Zelo se je razburva in rekla, da me nč to ne briga, meso bom pa le rad jedu. Pri tem je ostav in se nisva kregova naprej, mama u vrsto, jest pa na šibt. Ko sem pršu ob 2 lačen domu, je bvo na vratih listek, gor je pa pisav: »Sem še pri flajškarju in sem vzela ključ sabo. Sekira za sekanje drva je pred vratom drvavnice.« Fant, tako sem biv jezen ksem to prebrav, da mi je nos kar zapiskov. Lačen pa ne bom delov doma, raj delam u fabrk, imam vsaj nadure plačane, pa še pr dobičku se to pozna, sem si mislu.

Ves prestradan grem prot fabrk, pa že srečam mamo s cekarjem, prov nabrskano od mešarja. No, ali si dobila meso, jo vprašam. Kakšen meso? drobovino sem dobiva! O ti hudič! sem zakel na ves glas, drobovino pa za praznik. Seveda me je mama tolažila, kaj hoč sej mav sem ga tud jest polomiva, pred štirinajstim dnevom je blo dost govejega, telečjega, prašičovega, drobovine, pa še rolo sunkne so nam ponujal pa nisem nič vzela, zdaj ko bi pa človek rad vzel pa ni. Kdo pa zastop politko naših mesarjev.

Ko sva šla ravno mem pekarni, sem reku mam, bova pa še mav kruha vzela za zraven drobovine. Pa koker da bvo zaklet, tud kruha je zmanjkov ta dan. No, sedaj si pa poglejte: kadar kakšne žemlje podraže, kaj znajo z vslem številkam prikazat to povišanje cen, ampak, da bi pa za en dan izračunal kolk je treba kruha za cev mest, to pa ne! No vidte, drugega nama ni kazal, koker da sva šla na južno v restavracijo in s pol litra črnine nazdravila prazniku in našim obrtnikom, pri tem sem se spomnil fotrovih besed, keje reku, »kder je pr kruh, ne ve kva se prav bit brez kruha«.

Zeje bom pa še rešu nekaj pošte ksm jo dobiv.

P. S. JEKLOVLEK: Ali je res, da je bilo na sestankih narobe tolmačeno glede dajatve 10 odstotkov proračunskega prispevka občini?

ŠPICA: V kolikor je men znan, je blo po mojem prov tolmačen, saj je biv sprejet sklep, da mi damo procenote občini in ne občina nam.

LADO ČELIST: Ker se mnogo ukvarjam z glasbo, bi rad vprašal ali je valček »Hrastač« zelo težak?

ŠPICA: To je delikatesen vprašane, zato vam v kratkem zelo težko povem. V kolikor vem, je vsaka stvar težka, če ni naštudirana, sploh pa ta valček.

JANKO ŠPAROVEC: Mene zanima, kaj je bil vzrok, da so ukinili velike polivinilaste vrečke, v katerih so se dobile mesečne plače?

ŠPICA: Jasno je, kar se tiče higijene, so vrečke odgovarjale. Slaba stran pa je bva le v tem: prvič se je preveč skoz vidu, drugič so ble pa prevelike za naše plače po tarifi pravilniku.

MINKA FIRBEC, Slovenski Javornik: Ali je res, kar se šepeta o »Korotanu«?

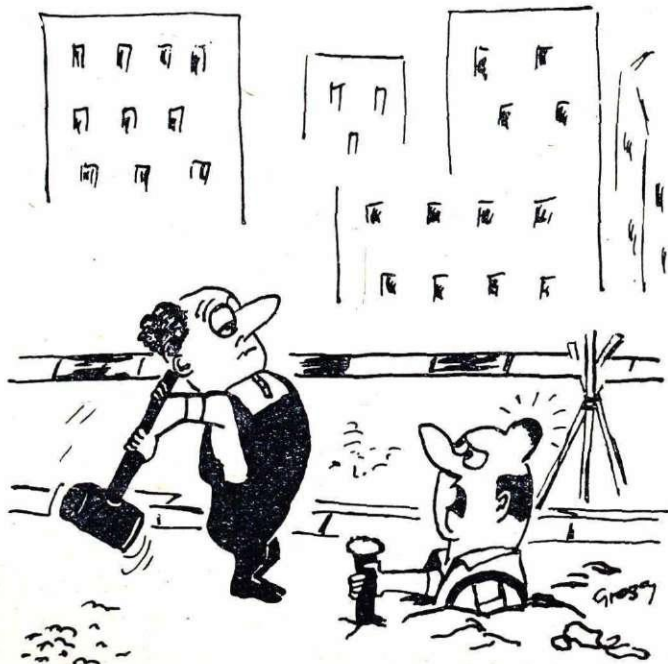
ŠPICA: Če je res, nevem, šepeta se pa!!!! Najbolje je, da počakava na naše novinarje.

ČL. FR. JAVORNIK: Prosim Te, dragi Špica, če mi odgovoriš na naslednje vprašanje: Ker sem delal 12 ur, sem šel v kantino po malco in to štiri žemlje in klobaso. Ali si moreš misliti, da mi kantinerka ni hotela dati štiri žemlje, ampak mi je ponujala samo dve, češ, da imam dve zadosti, da včasih še dveh ni bilo. Ali je to mišljenje kantinerke pravilno?

ŠPICA: Kar se tiče kantinerke, mislim, da če včasih ni jedva žemelj, se jih gotovo sama danes ne brani! Teb' pa pripada tol'ko žemelj, kar jih moreš kupiti in pojesti, sej zato smo pa postavil kantino. Za danes bo rajtam zadost, pa tud nimam časa, da bi še kej pisov, ker me glih zdej kličejo v žebljarno zarad ene fiskulture.

Nazdravje do nadaljnjega

ŠPICA NERGAČ

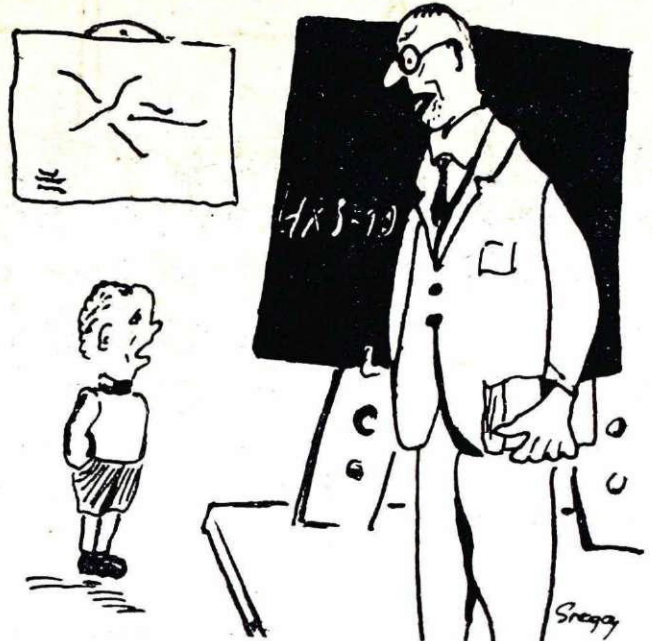

SPRETEN POTEPUH

Dobro se je obnesla zamisel nekoga ameniškega potepuha, ki si je omislil svojevrsten poklic. Senzacij željnim farmerjem se je ponudil kot živo strašilo na njihovih

6. Učitelj: Bertl, kje pa dela tvoj oče?
Bertl: v martinarni.
Učitelj: Ali boš tudi ti, ko boš velik, martinar?
Bertl: Seveda.
Učitelj: In katera je tvoja največja želja?
Bertl: Da bi za ta čas rešili topli obrok hrane!

njihov. Odziv je bil baje velik in genialni potepuh si je moral poskušati pomočnike, če je hotel izvršiti ponujeno delo.

Š . P . O . R . T Prva zmaga košarkaric

V nedeljo, 3. maja se je pričelo tekmovanje ženske republiške lige v košarki. Jeseničanke so nastopile v Mariboru proti ekipi Maribora. V zelo dramatični in napeti igri so Jeseničanke zmagale z rezultatom 56:49 (19:24). V začetku tekme so se boljše znašle Mariborčanke, saj so vodile z 10 koši razlike. V nadaljevanju pa so Jeseničanke uredile svoje vrste ter kmalu izenačile in prešle v vodstvo z 12 koši razlike. Zelo oster kriterij sojenja pa je prinesel dramatičen konec tekme. Že 3 minute pred koncem so Jeseničanke ostale na igrišču le s tremi igralkami (zaradi

petih osebnih napak so bile izključene iz igre vse ostale igralke). Te tri igralke so se zagrizeno borile, da bi obdržale priborjeno prednost, toda 1 minuto pred koncem sta ostali na igrišču le še 2 igralke, ki sta s pomočjo zavlačevanja igre odločili tekmo v svojo korist.

S to zmago so si Jeseničanke priborile prvi dve dragoceni točki. Za to se imajo zahvaliti le izredni borbenosti in požrtvovalnosti. Najuspešnejše strelke pri Jeseničankah so bile: Benedičičeva (20 točk), Drinovčeva II. (15) ter Berčetova (11).

STRELSTVO

Med mnogimi športnimi organizacijami na Jesenicah je tudi strelška družina, katere nudi našim železarjem po svojem delu v tovarni razvedrilo v športnem streljanju. Družina obstoja že 10 let in je vsekozi zelo aktivna v svojem delu, kar se lahko vsak prepriča po pohvalah, diplomah, pokalnih in plaketah, katere se nahajajo po stenah dvorane strelskega doma. Letos je bil dokončno urejen rov za malokalibrsko puško. S tem je dana možnost streljanja z MK puškami, ki so prišle lansko leto iz naših lastnih tovarn. Zanimanje za to streljanje je zelo veliko, ker je to orožje prikladno za mladino in pa za ženske, ter se strelja na 50 metrov.

Letos, ko praznujemo 40 letnico KPJ in 90 letnico Železarni Jesenice, bomo v počastitev teh obletnic organizirali medobratna tekmovanja z MK puško. Tekmovanja metalurških podjetij pa bomo imeli z vojaško puško. V ta namen je upravni odbor Železarni Jesenice odobril gotovo vsoto denarja za dokončno izgradnjo zaščitnega rova na 300 m, kjer se strelja z vojaško puško. Upamo, da bo šlo vse kot imamo v načrtu, da bomo imeli do

konca junija obe strelišči gotovi ter tako dali možnost našim delovnim ljudem, da se razvedrijo tudi v strelskem športu, katerega lahko vsak goji, če ima veselje do nje. Imamo pa še velike načrte, in če bomo imeli možnosti, bomo tudi te uresničili, tako da bodo imele železarske Jesenice res strelišče, kakršno pripada takemu kolektivu.

Taborništvo

Taborniki na Jesenicah so se lepo pripravili na praznovanje 40 obletnice Komunistične partije Jugoslavije. V Fizikurnem domu so imeli samostojno razstavo, ki je bila odprta teden dni. Na tej razstavi so nam lepo prikazali v slikah in drugih predmetih delo in ideje taborniške organizacije. Bilo je razstavljenih veliko zanimivosti: modelarstvo — tehnika v samem taborenju — lepe fotografije literature, risbe, ki so jih narisali člani te organizacije. Vse to dokazuje, da imajo taborniki zanimanje za raznovrstne panoge in se na ta način vsestransko izpopolnjujejo. Na predvečer praznika 40 obletnice KPJ so pred postajo zakurili taborniški ogenj, pri katerem je spregovoril tov. Srečko Krč, sekretar ljudske mladine v naši občini. Po njegovem govoru so taborniki pričeli izvajati svoj program. Na ta način so prebivalstvu Jesenic lepo prikazali, kakšne so njihove zabavne prireditve ob ognju v prirodi. Poleg tega so jeseniški taborniki sodelovali v lokalni štateji in tudi oni ponesli pozdrave maršalu Titu.

JOŽE VINDIŠAR

MIRKO DIMC — predsednik strelske družine

= Izleti =

Mladina glavne pisarne je imela dosedaj že veliko izletov. Stari ljudje trdijo, da izleti in zabave mladini niso koristni. Današnje gledanje je pa vse drugačno. Geslo je, če mladina dela in s tem doprinese svoj del k družbenemu planu, se tudi lahko zabava. Zato smo mnjenja, da je napačna misel nekaterih staršev, ki se držijo starega načina vzgajanja in ne pustijo svoje hčerke oziroma sina na kolektivni mladinski izlet ali zabavo. Mladinski kolektiv glavne pisarne je priredil že veliko poučnih izletov. V Kranju smo si ogledali tovarno tkanin in se tudi seznanili z delom mladine v tej tovarni.

V Medvodah smo si ogledali tovarno »Tessnill« in Elektrarno. Imeli pa smo tudi izlet na Krvavec in si tako ogledali lepe kraje naše ožje domovine. Vsi izleti so bili dobro organizirani. Predvsem pa želimo mladinci že omenjenega kolektiva, da bi še v bodoče prirejali koristne izlete in tako spoznavali življenje in delo mladincev v ostalih tovarnah.

JOŽE VINDIŠAR

4. Franci, men' se zdi, da ti preveč mahaš pa mal premal gledaš!

Ali že veste za iznajdljivost?

V nekoliko nerodni situaciji se je znašel sodnik nogometne tekme med dvema provincionalnima kluboma v okolici Uroševca, ker je proti vsem nogometnim predpisom moral prekiniti nogometno tekmo. Tovarni vlak jim je namreč odpeljal žogo, ker jo je nekdo po naključju brcnil v odprti tovorni vagon mimo vozečega vlaka.

IZDAJA: ŽELEZARNA JESENICE — ODGOVORNI UREDNIK: STANE TUŠAR — URED. ODBOR: Pavel ing. Sešek, Andrej Dolinar, Ivan Vovk, Tone Pintar, Franc Hrastar, Stefan Nemeč, Ludvik Kejžar, Milan Budja, Miro Noč, Dušan Stare, Edo Zagar, Zdravko Črv, Zdravko Pogačnik in Lojze Likovič. — NASLOV: Uredništvo štirinajstodnevne aika ŽELEZAR — Železarna Jesenice, telefon 271 — TISK: GORENJSKI TISK V KRANJU